

MUSTAFA KEMAL ÜNİVERSİTESİ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ BÖLÜMÜ

ÖZEL ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ-2

DERS NOTLARI

ÖĞR. GÖR.ALİ TEMİZ

HATAY - 2017

EĞİTİM İLE İLGİLİ KAVRAMLAR

Eğitim

Bireyin davranışlarında, kendi yaşantısı yoluyla istendik değişmeler meydana getirme sürecidir.

Öğretim

Belli bir süre içindeki öğretiler dizisi ve öğretmeyi sağlayan etkinliklerdir.

Öğrenim

Bireyin yaşantısının sonucunda davranışlarında değişme olmasıdır.

Eğitim ve öğrenim tanımları arasında süreç bakımından özdeşlik olaya bakış yönünden ayrılık vardır. Süreç olarak eğitimde de öğrenmede de bireyin davranışları yaşantı yoluyla değişmektedir.

Eğitim tanımında; eğitici bireyde istediği davranış değişikliğini oluşturmaya, onu istediği gibi davranan bir kişi yapmaya çalışmaktadır. Eğitim eğiticinin (öğretmenin) işidir.

Öğrenim; Öğrenci ise aynı süreç içerisinde kendisine özgü bir biçimde öğrenmesini sürdürerek davranışlarını değiştirmektedir. Öğrenme eğitilenin (öğrencinin) işidir.

Eğitimin 4 temel amacı vardır:

1. Eğitim Bireyi Kültürlemeye Çalışır: Kuşaktan kuşağa gelişerek birikip gelen kültürel değerlerin bireyce benimsenmesini, beğenilmesini ve bunların geliştirilmesi için bireyin katkılarda bulunabilecek yeterliliğe ulaşmasını sağlamaktır.

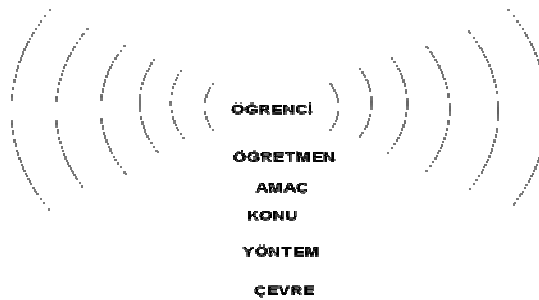
2. Eğitim Bireyi Toplumsallaştırmaya Çalışır: Ulusça konulan yazılı ve yazılı olmayan kuralların bireyce benimsenmesini, uygulamasının ve bunların geliştirilmesi için bireyin katkılarda bulunabilecek yeterliliğe ulaşmasını sağlamaktır

3. Eğitim Bireyin Üretken Olmasına Çalışır: Bireyin kendisinin ve ailesinin geçimini sağlayabilecek, kendi yeteneklerine uygun bir iş yada meslek sahibi olması gereksinimlerini en verimli sırayla karşılaması, ulusun zenginliklerini koruyucu geliştirici ve kalkınmayı hızlandırıcı bir tutum içinde olması için bireyi yeterli kılmaktır.

4. Eğitim Bireyin Bireyselleşmesini Sağlar: Bireyin kalıtımla gelen gizli yeteneklerinin yönlendirip geliştirilerek, bunları kendisinin, ailesinin ve ulusunun yararı için kullanabilme yeterliliğine ulaştırmak ve bireyin kişiliğini geliştirmektir.

ÖĞRETİMİN ÖĞELERİ

Öğrenci, Öğretmen, Amaç, Konu, Yöntem ve Çevre öğretme etkinliğini (öğretimi) oluşturan öğelerdir. Bu öğeleri şu şekilde şemalandırabiliriz.



Öğrenci

Öğretimi oluşturan en önemli öğelerden biridir. Eğitim-öğretim sürecinin odak noktasıdır. Öğrenci, her zaman öğrenen olarak düşünülmelidir. Öğrenci, öğrenen olarak düşünüldüğünde zeka bölümü hazır bulunmuşluğunu gösterir. Öğrencinin kendi çevresinden getirmiş olduğu geçmiş yaşantıları da önem taşımaktadır. Öğrenmeye karşı olumsuz tutum ve davranışları öğrencinin peşin olarak öğrenmeye kapılarını kapatmasına neden olur. Okulun ve bir dersin yada konunun gereksizliğini düşünen öğrenci, öğrenmeye hazır değildir. Sonuçta elde edeceklerini değerli bulmuyorsa; öğrencinin öğrenmeye hazır bulunmuşluğu sarsılmış ve güdülenmesi ortadan kalkmıştır.

Öğretmen

Öğrencinin eğitimindeki en önemli etmeni oluşturur. Yeri geldiğinde öğrencinin gözünde ana-babadan ve tüm diğer kişilerden daha üstün tutulmaktadır. Çoğu zaman öğrenciler öğretmenlerini kendilerine örnek olarak seçerler, bu bile öğretmenin eğitimdeki etkisini ortaya çıkarmaktadır.

Öğrencilere örnek olabilmek ve öğrencileri ile arasında dostluk ve güven yaratabilmek, öğretmenin başarısını artıran ve sürdüren bir özelliktir. Öğretmenin başarısını artıran bir diğer etmen ise düzenli ve planlı çalışmasıdır.

Öğretmen, okul ve sınıf ortamını öğrenciler için uygun, ilginç ve zevkli bir duruma getiren, çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerinden yararlanarak öğrenme yaşantıları düzenleyen, öğrencilerin bu yaşantıların içine atılmalarına rehberlik eden ve istenilen davranışların ne ölçüde kazanıldığını değerlendiren bir öğretim ögesidir.

Amaçlar

Neyi, niçin yapacağımızı ortaya koyar. Öğretmene, öğrenme sürecinde bir rehber rolü oynar. Ancak aynı zamanda öğrencinin neyi ve neleri yapmaktan sorumlu olduğunu ortaya koyan planlamadır. Amaçlar, konulardan önce hazırlanmalı ve ulaşmak istenen hedefler belirlenmelidir. Yoksa amaçlarla konu arasındaki bağ yeterli düzeyde kuvvetli olmaz ve amaçlar fonksiyonelliğini yitirir.

Okul programları, eğitim amaçlarını, eğitim hedeflerine çevirme işini öğretmene bırakmıştır. Öğretmen her dersin başında bulunan eğitim amaçlarını, planını yaparken daha özel ve somut bir duruma getirmelidir. Amaçlar;

- Açık ve anlaşılır olmalı,
- Öğrenciye ait olmalı öğrencinin yapacağı işi ifade etmeli,
- Tutarlı olmalı, diğer amaçlarla çelişmemeli,
- Ulaşılabilir olmalı, öğrencinin seviyesine uygun olmalı,
- Ekonomiklik taşınmalı, uzun süre kalıcı olmalı,
- Kapsamlı olmalı, olaylarla sonuçları arasında ilişki kurabilmeli,
- Bütünlük taşınmalı amaçlar birbirinden kopuk ve bağımsız olmamalıdır.

Konu

Konu, öğretimin amaçlarına ulaşmak için yapılan etkinliklerdir. Konu, öğrenme yaşantılarıdır. Öğretimde konunun en önemli görevi öğrenciye amaçlara uygun davranışların kazandırılmasını sağlamaktır.

Konuların seçiminde; **Öğrencilerin düzeyi, yaş ve gelişim kapasiteleri** dikkate alınmalı, seçilecek **konuların güncelliğine ve hayata geçirilebilir olmasına, kapsamının çok fazla geniş olmamasına** dikkat edilmelidir. Ayrıca konunun işlenebilmesi için gerekli araç gereç ve çevre imkanları göz önünde bulundurulmalıdır.

Yöntem

Amaca ulaştıracak en kısa ve en güvenilir yol olarak tanımlanabilir. Yöntem öğretme kurallarının ve öğrenme ilkelerinin belli biçimlerde uygulanış tekniğidir.

Uygun yöntem seçiminde öğretmenin kişiliği, tarzı, öğrencilere ve konuya yaklaşımı, önemli rol oynar. Öğretmen tüm yöntemleri bilmeli ve konuya uygun yöntemi seçerek amaçlara erişmeye çalışmalıdır

Çevre

Öğrenme etkinliğinin yapıldığı yerdir. Geniş anlamda öğrencinin hiç bir korku ve baskı altında kalmadan öğrenme faaliyetine devam edebildiği yer ve öğrenciyi etkileyen dış uyaranların yaratıldığı ortamdır. Öğretim çevresi maddi ve manevi çevre olmak üzere ikiye ayrılır.

Maddi çevre olarak kabul edilen sınıfın ya da spor tesislerinin aydınlanması, ısınması, havalandırılması, öğrenci sayısına uygun alan ve hacimde olması, konuların gerektirdiği araç ve gereçlerle kaynakların yeterince sağlanması gibi durumlar ne ölçüde yeterli ise, öğretimde o ölçüde başarılı olacaktır.

Manevi çevre, öğretim sırasındaki psikolojik ortam ile ilgilidir. Öğretmenin öğrencileriyle hoşgörü, sevgi, saygı ve karşılıklı güvene dayanan bir duygusal bağ kurması, onlara karşı adil, kibar, sabırlı ve sempatik davranması şeklinde olumlu olacağı gibi; öğrencilerin korku ve baskı altında tutulması, onlarla alay edilmesi, adil davranılmaması şeklinde olumsuz da olabilir.

BEDEN EĞİTİMİNİN AMAÇLARI

Genel olarak beden eğitimi, hareket etmeyi öğrenme ve hareket yoluyla öğrenme olarak tanımlanabilir. Hareket etmeyi öğrenme, temel hareketler, spor, cimmastik, suda yapılan etkinlikler ve dansa kadar çeşitli bedensel etkinliklerin öğrenilmesidir. Amaç her türlü beden eğitimi programları yoluyla, kişiye bedenini en verimli ve etkili biçimde nasıl kullanabileceğini öğretmektir.

Beden Eğitimi ve Sporun amaçları genel olarak 4 alanda incelenebilir:

1.Organik Gelişim

Organik gelişime katkıda bulunmak, sadece beden eğitimi ve spora özgü bir amaçtır. Eğitimin hiçbir alanı organik gelişmeye katkıda bulunmaz. Beden eğitimi ve spor, insanın organik sisteminin daha iyi gelişebilmesi için imkan sağlar. Kassal etkinlikler, fiziksel uygunluk ve dayanıklılığı dolayısıyla iç organların fonksiyonlarını geliştirir. Devamlı yapılan bedensel etkinlikler, kemik özgül ağırlığın ve bağ dokuların esnekliğini arttırarak bunların baskı ve gerginliklerine karşı direncini arttırır. En fazla etki, becerilerin gelişmesi, kassal harekette verimlilik ve ekonominin artması dolayısıyla kassal güç ve dayanıklılığın artmasında görülür. Bütün bu gelişmeler neticesinde olumlu bir organik gelişme ve iyi sağlığa sahip olunur. Ayrıca insan sağlığını tehdit eden fazla kiloların atılarak ideal bir kiloya sahip olmaya katkıda bulunur. Sakatlıkları ve özellikle kalp ve dolaşım sisteminde görülebilecek

rahatsızlıkları önlemesi ve onları iyileştirmesi bakımından sportif etkinliklerin önemi tartışılmaz.

2.Psiko-Motor (Sinir-Kas) Gelişim

Psiko-motor gelişme de beden eğitimi ve spora özgü bir amaçtır. Bu aynı zamanda spor becerileri kazanmak demektir. Bu amacın çok genel ve özel uygulamaları vardır. Psiko-motor gelişimin sağlanması, genel olarak vücut kontrolünün ve koordinasyonunun gelişmesi demektir. Böylece kişi daha zarif, kolay ve verimli bir şekilde hareket edebilir.

Psikomo-motor gelişim, özel olarak çeşitli spor becerileri, dans ve cimnastik hareketleri ile ilgilidir.

3.Zihinsel Gelişim

Çeşitli sportif etkinliklerin öğrenilmesi ve kavranması, zihinsel gelişme olup eğitimin amacı ile yakından ilgilidir. Zihinsel gelişme, beden eğitimi ve sporda olduğu gibi eğitimin bütün diğer branşları tarafından da paylaşılmaktadır. Bu amaç, bilgi birikimi ve kavrama ile ilgilidir. Bilgiler ve kavramlar, zihinsel gücün parçalarını oluşturur. Bunlar sayesinde yorum yapabilme, değerlendirebilme, karar verme ve düşünme kabiliyeti gelişir.

Bilim, şimdi düşünceye, sadece zihinsel olay yerine, bütün bedeni kapsayan bir olay olarak bakmaktadır. Böylece “sağlam kafa sağlam vücutta bulunur” sözü zihin ve vücut bütünlüğünü daha da kuvvetlendirmiş bulunmaktadır. Bedensel etkinliklerin zihinsel gelişime katkıda bulunması, birkaç alanı kapsar.

a-Psiko-motor beceriler; öğrencinin, zihni ile kasları arasında bir koordinasyon kurmayı düşünmesini gerektirir. Beceri öğrenmek otomatik olmayıp zihnin uyanık ve hazır olmasını, ayrıca eforu gerektirir.

b-Düşünme; sadece hareket becerilerini öğrenmekle ilgili olmayıp aynı zamanda becerilerin öğrenilmesinde gerekli bilgileri de kapsar. Bu bilgiler, kuralların, tekniklerin, strateji ve kullanılan terimlerin öğrenilmesi ile ilgilidir. Bunlar bütün hareketlerin iyi yapılabilmesi ve hareketin öneminin daha da iyi anlaşılması için gerekli bilgilerdir.

c-Sportif etkinlikler; sağlık, güzel vücut hareketleri ve egzersiz ilkelerinin hayattaki öneminin anlaşılmasını sağlar. Sağlıklı olmanın ve fiziksel uygunluğun değerini ve bunların nasıl geliştirilerek korunduğunu bilir. Ayrıca öğrenciler, sportif etkinlikler yoluyla kendilerinin sınırlı ve güçlü yönlerini daha iyi tanırlar.

4.Ruhsal ve Sosyal Gelişim

Gerek toplum ve gerekse kişisel olarak yapılan sportif etkinliklerin bedende olduğu kadar karakter üzerinde de yapıcı etkisi vardır. Oyun, müsabaka ve sportif etkinlikler yoluyla sosyalleşme çok önemlidir. Davranışların yani etkinliklerin demokratik bir ortamda yapılmasıyla öğrencide demokratik değerler gelişir. Bunlar:

- Etkinlikler sırasında öğrenciler birlikte çalışmaya teşvik edilirler.
- Beden eğitimi dersleri, oyun ve sporlar, öğrencilerin birbirleriyle ilişki içerisinde olmalarını sağlayarak arkadaşlıkların gelişmesine katkıda bulunur.
- Takım arkadaşlarıyla iş birliği yaparak birlikte çalışabilme yeteneği kazanırlar.

AMAÇLARIN SINIFLANDIRILMASI VE BEDEN EĞİTİMİNE UYGULANIŞI

Bilişsel Öğrenim Alanı

Öğretmenin öğretimin amaçlarını hiyerarşik olarak bağdaştırabileceği bilişsel öğrenme altı seviye ya da aşamada ele alınmaktadır. Bilişsel alanla ilgili amaçlar şu altı başlık altında organize edilmiştir:

1. Bilgi
2. Kavrama
3. Uygulama
4. Analiz
5. Sentez
6. Değerlendirme

Beden Eğitime Uygulanışı

Bilişsel alanın beden eğitimi ve spora uygulanmasında öğretmen, öncelikle bu alanın hiyerarşik yapısını ve öğrencilerin zihinsel gelişimlerine uygun amaçların geliştirilmesini dikkate almalıdır.

Bilişsel alanın beden eğitimi ve spora uygulanışını tenis örneği ile açıklamaya çalışalım.

Öğretmen öncelikle tenis ile ilgili temel bilgileri düşünmek durumundadır. Öğretmen “öğrenciler tenise başladığında neleri bilmelidir?” diye sorar. Buna cevap olarak, oyun kuralları, sayı kazanma bilgisi, tenisin tarihi ve tenis görgü kuralları ile ilgili bilgiler verilebilir. İşte bu bilgiler bilişsel alanda birinci seviyede yer alırlar.

Öğretmenin bir sonraki sorusu “öğrenciler neyi kavramalıdır?” olmalıdır. İşte bu soru bilişsel alanda ikinci seviyeye cevap arar. İkinci seviyede öğretmen öğrencilerin anlamaları gereken temel tenis kavramlarını belirlemelidir. Bunlar topun dönmesi, kaldıraç sistemi ve hareket eden nesneye karşı uygulanan güç gibi kavramlardır.

Üçüncü seviyede öğrenci, bu bilgi ve kavramları oyunda uygulamalıdır. Örneğin, öğrenci tenis oyunu sırasında sayı sayabilmelidir, kuralları eşine açıklayabilmelidir ya da dönerek gelen topa göre hareket edebilmelidir.

Analiz aşamasında öğretmen, öğrencinin kendisi veya eşinin oyun stratejisini inceleyerek zayıf ve güçlü yönlerini belirleyebilme yeteneğini geliştirmeye çalışır. Daha sonra, öğrencide zihinsel gelişimin en üst seviyesine ulaşabilmesi için bütün bu öğrenilen bilgileri kullanarak onları sentezlemesi ve değerlendirme yapma becerisinin gelişmesi için fırsat verilir.

Duyuşsal Öğrenim Alanı

Duyuşsal öğrenim alanı, belli bir konu ya da aktivite ile ilgili tutum ve takdir duygusunun gelişmesi ile ilgilidir. Bu alan içerisinde öğrenci öncelikle kendini tanıır, çevresine karşı tepkilerinin farkında olur ve sosyal ortam içerisinde değer yargıları geliştirir. Duyuşsal alan ile ilgili amaçlar şu beş başlıkta organize edilmiştir.

1. Algılama (Alma)
2. Tepki Gösterme (Tepkide Bulunma)
3. Değer Biçme (Değer Verme)
4. Değerlerin Organize Edilmesi (Örgütlenme)
5. Değer İle Nitelendirme (Kişilik Haline Getirme)

Beden Eğitime Uygulanışı

Duyuşsal alanın beden eğitime uygulanmasını basketbol öğretimi ile açıklayalım. Burada öğretmenin genel amacı basketbola karşı öğrencilerde pozitif duygu ve tutum gelişmesini sağlamaktır.

İlk yapılacak olan işlem ortam yaratılarak öğrencilerin basketbol oyunu ile ilgili film ya da gösteri oyunu seyrederek ona aşına olmalarıdır. Bu sınıf aktivitesi, duuşsal alan hedeflerinden birinci seviye olan basketbol oyununu algılamanın gerçekleşmesini sağlar.

Bundan sonraki öğrenim hedefi olan tepki gösterme, basketbol ile ilgili kurallara uyma ya da oyuna katılma ile gerçekleşir.

Basketbola karşı öğrencilerin ilgisi arttığında hedeflerin üçüncü aşaması olan değer biçme başılır. Böylece öğrenci gönüllü olarak basketbol becerileri ile ilgili alıştırmaya yapar ya da basketbol gösterisine katılarak basketbola karşı verdiği değeri ortaya koyar.

Dördüncü seviyede öğrenci basketbol oyununu diğer oyunlara tercih ederek ona daha fazla değer verdiğini gösterir.

Son olarak öğrenci basketbol oynamaya uzun süre devam ettiğinde basketbol onun yaşamının bir parçası olur. Bu duuşsal alan gelişimini en üst seviyesi olan öğrencinin kendisini onunla nitelendirmiş olmasıdır. Öğrencilerin tamamı bu alanda en üst seviyeye ulaşamayabilir. Ancak öğretmen, öğrencilerin program sonunda en az bir aktivitede en üst seviyeye ulaşmaları için çaba sarf etmelidir.

Psikomo-Motor Öğrenim Alanı

Psiko-motor ya da “yapma-uygulama” alanı fiziksel aktivite programlarının temelini oluşturur. Bu alan, hiyerarşik bir yapı içerisinde fiziksel gelişim teorilerine bağlı aşamalı olarak gelişen özelliklere sahiptir.

Beden Eğitime Uygulanışı

Psiko-motor alanla ilgili hedeflerin hiyerarşik uygulaması programın uygun bir biçimde bireyselleştirilmesini sağlar. Öğrencilerin fiziksel becerileri basitten daha karmaşığa doğru geliştirmesi psiko-motor yeteneklerin aşamalı olarak başarılması anlamına gelir.

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ve ÖĞRETİM STİLLERİ

Mükemmel öğretmen, sadece üst düzeyde fiziksel beceriye sahip ya da konusunu iyi bilen kişi değil, aynı zamanda bunları öğrencilerine aktarabilen yani onların öğrenmelerini sağlayabilen davranış alışkanlığı kazandırabilen kişidir.

Psikolojik anlamda stil, kişilik ve kişilik davranışları ile ilgilidir. Özellikle beden eğitimi öğretmenin, spor salonu, yüzme havuzu, oyun alanı veya sınıf gibi öğretimin gerçekleştiği yerlerdeki davranışları ile ilgilidir.

Bazıları, öğretim yöntemleri ile öğretim stilini karıştırırlar. Öğretim yöntemi; belli konu ve becerilerin sunulması sırasında ders kitabı, görsel ve işitsel cihazlar gibi, ders araç gereçlerinin öğretmen tarafından kullanılmasındaki teknik ve prosedürle ilgilidir. Bu yöntemlerin, öğretmenin kişilik yapısı ile ilgili olmamasına rağmen, onların seçiminde öğretmenin kişilik ve davranışları önemli rol oynar.

Temel Öğretim Stilleri

Öğretmen Merkezli Stil

Öğretmen merkezli öğretim stilini kullanan beden eğitimi öğretmeni genellikle otokrat olarak tanımlanır. Program amaçları, beden eğitimi öğretmenin başarılmasını istediği şekilde planlanır. Değerlendirme, başarıya göre yapılır. Örneğin; öğretmen merkezli stili kullanan beden eğitimi öğretmeni, basketbol ünitesindeki günlük konu hedeflerini şu şekilde sıralayabilir:

1- Top sürmeyi öğretmek, 2-Faul atışını öğretmek, 3-Turnike atışını öğretmek.

Bu tür öğretmenler genelde, yöneticiler tarafından istenir çünkü onlar mükemmel bir disiplin ve çok sıkı sınıf kontrolü sağlarlar. Bu öğretmenler, meslek yaşamlarında her yıl aynı yöntemi kullanırlar. Öğrencileri ile bireysel değil de grup olarak ilgilenirler. Bundan dolayı öğretmen merkezli stili kullanan beden eğitimi öğretmeni, öğrencilerin isimleri ile değil, onların yetenekleri ile tanırırlar. Öğretimin duyuşsal alanından ziyade bilişsel alanı ile ilgilenirler.

Öğretmen merkezli stili kullanan beden eğitimi öğretmenleri geleneksel öğretim yöntemleri kullanırlar. Öğretmen, yeni hareketleri gösterir ve öğrencilerin onun tekniğini taklit etmesini bekler. Öğretmen, yeniliklere ve beden eğitimi ile ilgili değişimlere kapalıdır. Okul içi ve dışı etkinliklerin düzenlenmesinde öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçları dikkate alınmaz. Etkinlikler, öğretmenin isteği doğrultusunda düzenlenir ve her şey öğretmenin sıkı kontrolündedir.

Öğrenci Merkezli Stil

Öğrenci merkezli öğretim stilini kullanan beden eğitimi öğretmeni demokratik olarak tanımlanabilir. Beden eğitimi programının amaçları, öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçlarına göre belirlenir ve programın başarısı bu bilgi ve ihtiyaçlar esas alınarak değerlendirilir. Örnek olarak bir voleybol ünitesindeki günlük konu hedefleri şu şekildedir;

1-Manşet pas atabilme, 2-Servis atabilme, 3-Altışarlı oyun oynayabilme.

Öğretmen şampiyon olabilecek öğrenciler yetiştirmek yerine serbest zamanlarında voleybol oynayabilecek beceriye sahip öğrencilerin yetişmesini amaç edinmiştir.

Öğrenci merkezli stili kullanan beden eğitimi öğretmeni her konuda esnek olmalıdır. Gerekliğinde amaca ulaşabilmek için hareket ve etkinlikleri değiştirebilmelidir. Öğrenciler, beden eğitimi derslerine katılmaktan zevk alırlar. Çünkü bu tür uygulamalar onları daha mücadeleci yapar ve motive olurlar. Bazen öğretmenler, öğrencileri gereğince kontrol

edemiyorlar diye eleştiriye uğrarlar. Halbuki öğrencilerin isteyerek ve zevk alarak katıldıkları etkinlikler sırasındaki dağınık görünüşleri onların disiplinsiz davrandıkları anlamına gelmez. Öğretmen öğrencilerle insan oldukları için ilgilenir, onlara rehberlik ve danışmanlık yaparken soru sorabilen, düşünen, yaratıcı ve kendilerini ifade edebilen öğrenciler yetiştirmeye çalışır.

Etkinliklerin belirlenmesinde, öğrencilerin ilgi ve ihtiyaçları dikkate alınmalıdır. Bu tür etkinlikler, beden eğitimi öğretmenin kontrolünden ziyade denetiminde yapılmalıdır. Organizasyonlarda öğrenciler görev almalıdırlar. Öğrenci merkezli yaklaşım, öğrencinin yoğun katılımı nedeniyle onların fiziksel, zihinsel, ruhsal ve sosyal gelişimlerine kesinlikle katkıda bulunur.

Öğretmen ve Öğrenci Merkezli Stillerin Karşılaştırılması

Öğretmen merkezli ve öğrenci merkezli stili kullanan öğretmenlerin her ikisi de konuları ile ilgili bilgiye aynı düzeyde sahiptirler. Aralarındaki gerçek fark, öğretime yaklaşımlarından kaynaklanmaktadır. İlkinde öğretme-öğrenme durumu öncelikle konuya odaklanmışken, ikincisinde öğrenciye odaklanmıştır.

Takım ve mücadele sporlarının öğretiminde öğretmen, çeşitli sebeplerden dolayı öğretmen merkezli stile yakın bir yaklaşım kullanır. Aynı öğretmen, dans, cimnastik, yüzme gibi bireysel sporların öğretiminde öğrenci merkezli stil kullanır.

Öğretim stilleri, öğrencilerin ihtiyaçları ve etkinliğin özelliğine göre tek olarak ya da birlikte duruma göre en uygun bir şekilde kullanılır.

Dönüt: Öğretmenin verilen bilginin ulaştığını anlama yollarından biridir. Öğrencinin gözündeki bakış, başıyla onaylaması, sorduğu sorular birer dönüttür. Ölçüm ya da soru sorma gibi formal ya da informal olabilir.

MOSSTON'UN ÖĞRETİM STİLLERİ

Temel Düşünce

Temel düşünce, öğretimin, öğretmen ve öğrenci arasında gelişen devamlı bir ilişkiler dizisi olduğudur. Bu ilişkiler öğrencinin bir birey ve fiziksel hareketlerde becerikli bir katılımcı olarak yetişmesine yardım eder.

Genellikle, beden eğitimi derslerinde öğrencilerin yaşantısı etkileşim süresinde öğretmenin ne yaptığını ve söylediğini doğrudan yansıtır.

Başarılı öğretim, amaçlanan ile derslerde ortaya çıkan durumları arasındaki uyumdan doğar. Bu uyumu gerçekleştirmek için öğretmen bu potansiyel uyumu arttırabilecek veya engelleyebilecek birtakım etkenleri bilmeli ve bunları çözümlmelidir.

Karşıtlık Sorunu

Son yıllarda öğretmenler sayısız düşünce, program, araştırma sonucu ve paketlenmiş materyalin altında ezilmişlerdir. Bunların bazıları yararlı, bazıları da değildir, ama hepsi karşıtlık fikrini savunur. Bu veya şu düşünce bütün diğer düşüncelere karşıdır. Her bir bakış açısı beden eğitiminin sorunlarına tek bir çözüm olarak ortaya konulur. Grup eğitimine karşı bireycilik, ezberci öğrenime karşı problem çözme, gelişime yönelik çalışmalara karşı top oyunları, karşıtlık düşüncesini ortaya koyan düşüncelerden sadece bir kaçıdır.

Bu kutuplaşmalar, beden eğitimi programlarının düzenlenmesinde karışıklığın ve dengesizliğin oluşmasına katkıda bulunmaktadır.

Bu bölümler Öğretim Stiller Yelpazesi'nin gelişimini kamçulamıştır. Bu karşıt olmama düşüncesi üzerine kurulu, öğretimde seçenekler arasında ki farklılığı değil, bunlar arasındaki ilişkiyi gösteren bir yapıdır.

Kişisel Özellikler Sorunu

Öğretime yaklaşım, her zaman kişisel özelliklere dayalı olmuş ve öğretimin sezgisi, doğal ve bazen de gizemli olduğu düşüncesini temel olarak almıştır. Bu da genellikle öğretmenlerin her şeyi yapmasına izin verilmesi sonucunu doğurmuştur.

Bu, kişisel özelliklerin varlığını veya gücünü inkar etmeye kalkışmak değildir. Bireyi özel yapan sahip olduğu kişisel özelliklerin toplamıdır. Ancak, kişisel özellikler profesyonel bir öğretim kuramı görevi göremez. Bir bireyin kişisel özellikleri öğretimi, onun öğrenme üzerindeki etkisini anlamada işe yaramaz. Kişisel özelliklerin ötesinde yer alan bir öğretim yapısına ihtiyaç vardır. Arayış, kişisel özelliklerden bağımsız, kullanmak isteyen herkes için kullanılabilir özellikte, birleştirilmiş bir öğretim kuramıdır. Böyle bir kuram ile bunu kullananların kişisel özelliklerinin birleşimi, öğretimin anlaşılması için daha geniş bir zemin oluşturur.

Ö-Ö-H İlişkileri

Öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişki, her zaman belirli bir öğretme ve öğrenme davranışını yansıtır. Bu davranışlar hedeflere ulaşmayla sonuçlanır. Öğretme davranışı (Ö), öğrenme davranışı (Ö) ve hedefler (H) arasındaki bağ kaçınılmazdır. Ö-Ö-H her zaman “pedagojik bütünlük” olarak düşünülen bir kavram olarak var olmuştur.

Bu bağımsız olgular arasındaki sürekli ve karşılıklı ilişki, öğretim olgusunu araştırmada bize üç seçenek sunar.

1. Hedefler hakkında soru sormak ve daha sonra öğretmen ve öğrenci ile bağlantılarını incelemek mümkündür.
2. Öğrenme davranışı hakkında soru sormak ve bundan sonra diğer ikisi ile ilişkisini araştırmak mümkündür.
3. Öğretme davranışını başlangıç noktası olarak ele almak ve daha sonra Ö-Ö-H ilişkilerinde olası seçenekleri belirlemektir. Birleştirilmiş bir öğretim kuramı geliştirme girişiminde, öğretme davranışı başlangıç noktası olarak kullanılır.

Öğretim stilleri yelpazesinin temelindeki kabul edilebilir gerçek şudur;

Öğretme davranışı bir kararlar zinciridir: Her bir öğretim girişimi daha önceden alınmış bir kararın sonucudur. Bu, her tür öğretim, konu, zaman ve kültür için geçerlidir.

İkinci adım, her öğretme-öğrenme bölümünde sürekli verilmesi gereken kararların kategorilerini belirlemektir. Bu karar kategorileri üç grupta düzenlenmiştir. Bunlar,

- Hazırlık (etkileşim öncesi),
- Uygulama (etkileşim) ve
- Değerlendirme (etkileşim sonrası)'dır.

Hazırlık (Etkileşim Öncesi) Evresi

Bir bölümü öğretmeden önce, öğretmenler aşağıdaki maddeler hakkında kararlar vermelidirler:

1. Bölümün hedefi,
2. Bir öğretim stilinin belirlenmesi,
3. Beklenen öğrenme stili
4. Kime öğretilecek
5. Konu (Neden bu konu, Nicelik, Nitelik, Sıra)
6. Nerede öğretilecek (mekan)
7. Ne zaman öğretilecek (Başlama zamanı, Hız ve ritm, Süre, Durma zamanı, Aralık, Bitiş)
8. Duruş
9. Kıyafet ve görünüm
10. İletişim
11. Sorulara yaklaşım
12. Düzen ayarlamaları
13. Parametreler
14. Sınıf iklimi
15. Değerlendirme işlemleri ve araçları
16. Diğer

Bu on altı karar kategorisi, her stil yapısının etkileşim öncesi evresini oluşturur.

Uygulama (Etkileşim) Evresi

Etkileşim evresi, çalışmaların açıklanması ve uygulanışı hakkında ki kararları içerir.

1. Uygulama
2. Uygulamaya yönelik kararlar
3. Diğer

Değerlendirme (Etkileşim Sonrası) Evresi

Bu kararlar, performansın değerlendirilmesi ve öğrencilere sunulan dönüt ile ilgilidir.

- Performans hakkında bilgi toplama
- Bilgiyi ölçüte göre değerlendirme
- Dönüt şekilleri
 - ✓ Düzeltici ifadeler: Sözlü davranışın bu şekli, bir hata açık bir şekilde görüldüğünde ve uygulayıcının yanıtı yanlış olduğunda kullanılır. Uygulama şekli 1- Hatayı ortaya koyan bir ifade, 2- Bunun nasıl düzeltileceği hakkında bir ifade.
 - ✓ Değer ifadeleri: Değer dönütü öğrencileri güdülemek, cesaretlendirmek ve bazen de azarlamak için uygulanmalıdır. Bununla beraber, performansın gelişimini anında sağlamak için düzeltici dönüt ile kullanılmalıdır.

- ✓ Yansız ifadeler: Dönüt sunmada üçüncü dilbilimsel olasılık yansız ifadelerin kullanımınıdır.
- ✓ Belirsiz ifadeler: Bunlara örnek, oldukça iyi, tekrar yap gibi ifadeler kullanılmaktadır.

Etkileşim öncesi, etkileşim ve etkileşim sonrası şeklinde ifade edilen bu üç grup karar, bütün stillerin yapısını oluşturur. Bu yapı yelpazenin belkemiğidir. Sonraki aşamalarda yelpazedeki her bir stilin yapısının belirlenmesini sağlayacaktır.

KOMUT STİLİ (A STİLİ)

Her öğretme-öğrenme olayında karar veren iki kişi vardır. Öğretmen ve öğrenci. Yelpazenin ilk stili olan komut stilinin özelliği, stilin yapısındaki bütün kararları öğretmenin vermesidir. Hazırlık, uygulama ve değerlendirme gruplarında bütün kararları vermek öğretmenin görevidir. Öğrencinin görevi ise uygulamak, takip etmek ve denileni yapmaktır.

Komut stilinin özelliği, öğretmenin uyarıcısı ile öğrencinin tepkisi arasındaki doğrudan ve anında gerçekleşen ilişkidir. Öğrencinin her hareketinden önce, öğretmen tarafından sağlanan bir uyarıcı (komut sinyali) vardır. Öğrenci öğretmen tarafından gösterilen model doğrultusunda hareket eder. Dolayısıyla da, mekan, duruş, başlama zamanı, hız ve ritim, durma zamanı, süre ve aralık ile ilgili bütün kararlar öğretmen tarafından verilir.

BU STİLİN HEDEFLERİ

İlişkilerin temel bütünlüğü olarak kabul edildiğinde komut stilinde öğretmenin ve öğrencinin belirli görevleri bir grup sonuç ortaya koymaktadır. Öğretmen yapı ile ilgili bütün kararları verdiği ve öğrenci bu kararları takip ettiğinde, aşağıdaki hedeflere ulaşılır;

1. Uyarıcıya anında tepki,
2. Aynılık,
3. Uyma,
4. Eşzamanlı performans,
5. Önceden belirlenmiş bir modele bağlı kalma
6. Bir modelin taklit edilmesi,
7. Tepkinin açıklığı ve doğruluğu,
8. Törenler, adetler, kostümler ve dini etkinlikler yoluyla kültürel geleneklerin sürdürülmesi,
9. Estetik standartların korunması,
10. Grubun ortak ruhu düşüncesinin yüceltilmesi,
11. Zaman kullanımında verimlilik,
12. Güvenlik,
13. Diğer.

Bu stile örnek öğrenme modeli olarak; bir senfoni orkestrası, bir bale gösterisi, halk oyunları, senkronize yüzme, kürek çekme, cimnastikte zorunlu seriler, bandolar, aerobik gösteri takımları, amigoları ve koroları verebiliriz.

BÖLÜMÜN AÇIKLAMASI

Bu stili kullanmak isteyen bir öğretmen, karar yapısı, kararların sıralanması, komut sinyalleri ile beklenen yanıtlar arasındaki olası bağlantılar, çalışmanın uygunluğu, öğrencilerin o andaki yeteneği konularında tamamen bilinçli olmak zorundadır.

NASIL UYGULANIR HAZIRLIK EVRESİ

Hazırlık evresi kararlarının amacı öğretmen ve öğrenci arasındaki ilişkiyi planlamaktır. Bir ders planının belirlenmesinde dikkat edilmesi gerekenleri kısaca başlıklar halinde vermek gerekirse şu aşamalardan oluşur:

- Konuyu belirleme,
- Dersin genel hedefleri,
- Bölüm numarası,
- Belirli çalışmalar,
- Hedefler,
- Stil,
- Destek bilgiler
 - ✓ Öğrencilerin düzenlenmesi,
 - ✓ Araç-gerecin düzenlenmesi,
 - ✓ Çalışma yaprakları,
 - ✓ Süre,
 - ✓ Yorumlar.

UYGULAMA EVRESİ

Uygulama evresi kararlarının amacı öğrencileri etkin katılma sevk etmek ve hazırlık kararlarını izlemektir. Bu, amacın harekete dökülmesidir. Komut stilinde öğretmen bölüm için ortamı hazırlamakla ilgili bir dizi karar vermek zorundadır. Ortamı hazırlama şunlardan oluşur;

a- Görevlerin açıklanması: Öğretmen ve öğrencilerin davranışları ile ilgili beklentilerini belirler.

1- Öğretmen öğrencilere, öğretmen ve öğrenci yüz yüze bir ortamda buldukları zaman öğretmen ve öğrenci tarafından çeşitli kararlar verilebileceğini anlatır.

2- Bu kararlar, belirli zaman ve belirli bölümlerdeki ilişkinin amacına bağlı olarak, çeşitli şekillerde öğretmen ve öğrenciler arasında dağıtılabılır.

3- Bu özel ayarlamalardan biri, öğretmenin görevinin bütün kararları vermek ve öğrencinin görevinin de her kararı takip etmek, uygulamak ve bunlara yanıt vermek olduğu bir ilişkidir.

4- Bu tip bir ilişkinin amacı anında yanıt vermektir.

5-Bu stildeki bir dizi bölüm, bir modelin tekrar edilmesi performansın açıklığı ve doğruluğu ve eş zamanlı performans gibi hedeflerin başarılmasını kolaylaştırır.

b- Konunun açıklanması: Ne yapılacağını ortaya koyar.

1- Öğretmen bütün çalışmayı, çalışmanın bölümlerini ve terminolojisini gösterir.

2- Çalışmanın gösterilmesi bir film, video gösterici, resimler veya modele bağlı kalarak çalışmayı uygulayan bir öğrenci yoluyla gerçekleştirilebilir.

3- Öğretmen, çalışmanın anlaşılması için gerekli ayrıntıları açıklar.

4- Farklı çalışmalar için gösterme/açıklama süresinde değişiklikler yapmak gerekebilir.

c- Destek bilgilerin açıklanması: Çalışma ortamının parametrelerini tanımlar.

1- Öğretmen, bölüme yönelik hazırlık ve komut sinyallerini belirler.

2-Diğer bilgiler konuya bağlı olarak belirlenebilir.

Bu noktada öğretmen ve öğrenciler alıştırmaya başlamaya hazırdır. Bu da uygulama evresinin özüdür.

DEĞERLENDİRME EVRESİ

Komut stili yaşantısı bir hareket yaşantısıdır. Her çalışmayı yaparken hareketi tekrar tekrar yapmak ve modeli tekrar etmek, bu stilin fiziksel gelişime katkıda bulunmasını sağlar. Her bölümde etkin katılım için öğrenciler en yüksek düzeyde zaman kullanır. Öğretmen ise gösterme ve açıklama için en az düzeyde zaman tüketir. Bu stilde çalışmaya ayrılan süre oldukça fazladır.

BU STİLİN DOĞURGULARI

Bir bölümde komut stili kullanıldığı zaman bu stil aşağıdakileri beraberinde getirir;

1- Konu sabittir, tek bir standardı yansıtır.

2-Konu, anında anımsamalarla ve tekrar edilen performans yoluyla öğrenilir.

3-Konu, uyarıcı-tepki işlemiyle taklit edilebilen ve kısa bir sürede öğrenilebilen bölümlere ayrılabilir.

4-Anımsama ne kadar hızlı olursa, öğrenci konunun başka bir yönüne geçmede o kadar yeterli olacaktır.

5- Konuyu belirlemede uzman olan öğretmendir.

6- Bireysel farklılıklara yer yoktur.

7-Sık yapılan taklitler yoluyla, grup çalışmayı aynı şekilde yapabilir.

8- Öğrenci hızlı ilerleme gösterecektir.

9-Temel performans hedefi; modeli uygulamada kişisel sapmaları ortadan kaldırmaktadır.

STİLE YÖNELİK YORUMLAR

1- Öğretmen komut stilinin hassas yapısının bilincinde olmalıdır. Bir kişinin diğer kişiler için bütün kararları verdiği bu ilişki, öğrencinin duygusal durumuna, yanıt kapasitesine, çalışmanın yapısına ve amacına tam özen göstererek kullanılmalıdır.

2- Öğretmen A stilinin insani etkileşimin seçeneklerinden biri olduğunu bilmelidir; bu stilden en yüksek yarar elde etmek için, birkaç boyut bir arada düşünülmalıdır.

Bunların bazıları:

- a) Konunun belirlenmesi,
- b) Çalışmaya ayrılan süre,
- c) Destek ayarlamalar,
- d) Uygun dönüt
- e) Öğrenci ile uygun bir duygusal ilişkidir.

3. Öğretmen bu stilin duygusal boyutunun farkında olmalıdır. Bu stilde gelişebilecek en azından iki olasılık vardır. Birincisi, gücün öğretmen tarafından kötüye kullanılmasıdır. İkinci olasılık ise, öğretmen A stilini sevgi, etkileycilik ve ilgi ile kullandığında ortaya çıkar.

BU STİLDE KAÇINILMASI GEREKEN GENEL NOKTALAR

1. Hareketlerin uygulanmasında sınıf eş zamanlı değildir. Öğretmenin bölüm içi belirlenen hız ve ritmi gözden geçirmesi gerekir.
2. Öğretmenin rahatsız edici komut sinyalleri veriyor olması bazen sıkıntıya neden olabilir.
3. Aynı çalışmanın aşırı tekrarı sıkıntıya, yorgunluğa veya her ikisine de neden olabilir.
4. Bir veya iki öğrencinin zorluk çekmesinden dolayı bütün sınıfın hareketinin durdurulması, hareketin akışını keser ve sınıfın dikkatini bireylerin yetersizliğine çeker.
5. Öğretmen sadece bir noktada duruyordur. Bu bölümde öğretmen bir bölümü yönetirken, sabit bir pozisyonda durmak zorunda değildir.

Komut stilinin canlı bir tutumla kullanılması, bir başarıya duygusu getirdiği kadar, katılım için de bireysel güdü ve grup güdüsü yaratabilir.

GELİŞİM ALANLARI

Öğrencinin görevi takip etmek ve söyleneni yapmak olduğu için, fiziksel alanda öğrencinin pozisyonu en düşük düzeydedir. Öğrenci fiziksel gelişim hakkında kararlar vermez. Bu kararları öğretmen verir.

Toplumsal gelişim, toplumsal etkileşim ve paylaşım gerektirir. Komut stilinde bütün kararlar öğretmen tarafından verildiği için, öğrencinin etkileşim için çok az fırsatı vardır. O yüzden, öğrencinin toplumsal gelişim düzeyi en aza yakındır.

Duygusal alan, kendini rahat hissetmenin dereceleri ile ilgilidir. Bu alandaki pozisyon değişiklik gösterebilir. Bazı kişiler ne yapacaklarının kendilerine söylenmesini tercih ederler. Bu şekilde kendilerini rahat hissederler. Bunların bu alandaki pozisyonu en üst düzeye yakındır. Diğerleri ise kendileri için karar verilmesini kabul etmez ve bu alandaki yerleri en düşük düzeye yakındır.

Komut stilinde öğrenci bilişsel işlere fazla dahil olmaz. Gerekli tek bilişsel iş ezberdir. Ancak bilişsel gelişim; karşılaştırma, sınıflandırma, problem çözme, hipotez kurma ve buluş yapma gibi birçok işleme katılmak anlamına gelir. Komut stili öğrenciyi bu işleri yapmaya yöneltmez. Bu nedenle de bilişsel alandaki yer en düşük düzeye yakındır.

ÖZETLE.....

Bu stile klasik stilde denebilir. Komut stilinde, öğretmen, etkinlikle ilgili bütün kararları verir; öğrenci ise öğretmen tarafından verilen kararları izleyerek kendinden istenenleri yapar. Öğrenci öğretmenin vereceği komuta göre davranır. Bu stil aracılığıyla ulaşılabilecek başlıca hedefler;

- Öğrencileri düzgün bir biçimde hemen harekete geçirebilme,
- Öğretmenin, performansını ve öğrencilerini daha iyi kontrol edebilmesi,
- Zamanı iyi kullanabilme,
- Belirtilen performans standardının sürekliliğini sağlayabilme,
- Dersi disiplinli ve güvenli bir ortamda yapabilme,
- Çok sayıda öğrenciye hitap edebilme.

Stilin Olumsuz Yönleri:

- ✓ Bu stilin uygulandığı bir derste, öğretmen göstereceği hareketi ancak tek bir standartta yapabilir. Bu standardın düşük olması durumunda, öğrenciler, iyi yapılmamış bir hareketi taklit etmeye çalışacaklardır.
- ✓ Öğrenciler, öğretmenin komutlarına değişiklik yapmaksızın tam olarak uyarlar. Öğretmenin verdiği kararların iyi olup olmadığı tartışılmaz, en önemlisi de bireysel farklılıklar göz ardı edilir.

ALİŞTİRMA STİLİ (B STİL)

BU STİLİN HEDEFLERİ

Belirli kararların öğretmenden öğrenciye devredilmesi, öğretmen ile öğrenci arasında, öğrenci ile çalışmalar arasında ve öğrencilerin kendi aralarında yeni ilişkiler yaratır.

Alıştırma stili yeni bir gerçeği ortaya koyar, öğrenme için yeni koşulları sunar ve farklı hedeflere ulaşır. Bir grup hedef daha çok çalışmaların uygulanması ile bağlantılıyken, diğer bir grup hedef ise kişinin stildeki genişlemesiyle bağlantılıdır.

Görev

1. Uygulama evresinde öğrenciye devredilen dokuz kararı vermek,
2. Karar vermenin alıştırmanın öğrenilmesini sağladığını yaşıntıyla anlamak,
3. Bağımsız alıştırmanın başlangıcını bir süre tek başına ve özel olarak çalışarak yapmak,
4. B stili bölümlerini uygulamada A stilinin bölümlerini takip etmek.
5. Özel ve kişisel dönüt beklemeyi içeren öğretmenle yeni ve birebir bir ilişki yaşamak,
6. Bir kişinin çalışma performansını diğerleri ile karşılaştırma yapmadan kabul edebilmek,
7. Diğer öğrencilerin görevine ve dokuz kategoride verdikleri kararlara saygı göstermek,
8. Dokuz kararın yaratacağı sonuçlardan sorumlu olmak.

STİLİN YAPISI

Yelpazedeki ikinci stili tanımlamak ve düzenlemek için, bazı kararları öğretmenden öğrenciye devretme şeklinde bir değişiklik yapılmalıdır. Bu devretme işlemi uygulama evresinin aşağıdaki dokuz kategorisinde gerçekleşir:

1. Duruş (Öğrencinin duruşu)
2. Yer,
3. Çalışmaların Sıralaması,
4. Başlama Zamanı,
5. Hız ve Ritim (Alıştırmanın ritmi ve hızı)
6. Durma Zamanı, (Alıştırmanın bitiş zamanı)
7. Aralık (Alıştırmalar arasında ara vermek)
8. Kıyafet ve Görünüm,
9. Açıklık Getirme için Başlangıç Soruları (Konu ile ilgili açıklayıcı soru sorma).

Bu stilin yapısında öğretmenin görevi hazırlık ve değerlendirme evresinde bütün kararları vermektir. Uygulama evresinde öğretmen dokuz kararı da öğrenciye devreder. Bu stilde öğrencinin görevi öğretmen tarafından sunulan çalışmaları yapmak ve uygulama evresindeki dokuz kararı vermektir. Öğretmen her hareket, çalışma veya alıştırma için, komut vermemeyi öğrenmek zorundadır. Öğrenci, öğretmen tarafından belirlenen parametreler çerçevesinde bu dokuz kararı nasıl vereceğini öğrenme fırsatına sahiptir.

ALİŞTİRMA STİLİNİN UYGULANMASI

B stili (alıştırma stili), uygulama sırasında öğrenciyi karar verme konumuna sokan yelpazedeki ilk stildir. B stili uygulamalarında yeni bir gerçek ortaya çıkar. Bu uygulamalarda öğrenciler sadece alıştırmayı değil, dokuz kategoride karar verme işlemini de çalışırlar.

BÖLÜMÜN AÇIKLAMASI

Komut ve alıştırma stilinin gerçekleri arasındaki asıl farklardan biri zamanın kullanımınıdır. Komut stilinde gördüğümüz gibi, her öğrencinin tepkisi doğrudan öğretmenin komut sinyaline bağlıdır. Alıştırma stilinde ise, öğrenci her bir çalışmaya ne zaman başlayacağına, her bir çalışmanın hız ve ritmine ve bunun gibi şeylere karar verdikten sonra, kendisine alıştırmayı çalışmak için bir zaman dilimi verilir. Öğretmen, öğrencilerine “belirli bir alıştırmayı çalışın” dediği zaman, öğrenciler dokuz tane karar verecektir.

Bu stilin özü, öğretmen ve öğrenci arasında gerçekleşen özel bir ilişkiler zinciridir. Öğretmen alıştırmayı sunar, öğrenci bunu bir süre uygular, daha sonra da öğretmen performansı gözlemler ve dönüt sunar.

NASIL UYGULANIR

HAZIRLIK EVRESİ

A stilinde olduğu gibi, hazırlık evresinde öğretmenin görevi bütün kararları vermektir. Aradaki iki büyük fark şunlardır:

- 1- Uygulama evresinde kararların devredileceğini bilmek ve
- 2- Bu stilin kullanılmasını sağlayan alıştırmalar seçmek.

UYGULAMA EVRESİ

Bu stilin yapısı, öğretmen ve öğrenciye farklı görevler verdiği için, B stilinin ruhu ve dokuz kararın devredilmesi, ilk iki veya üç bölüm boyunca öğrencilere açıklanmalıdır.

Aşağıda, uygulama adımlarının sıralaması yer almaktadır:

1. Öğretmen öğrencilere yanında durmalarını veya oturmalarını söyleyerek ortamı hazırlar.
2. Öğretmen stilin hedeflerini açıklar
3. Öğretmen öğrencinin görevlerini ve kararların devredilmesini anlatır.
4. Öğretmen, kendi görevlerini anlatır.
5. Öğretmen çalışmaları sunar. Öğretmen, iletişimin aşağıdaki parçalarını ve her bir parçanın seçeneklerini bilmek zorundadır. a- İçerik, b- Tarz, c- Hareket, d- Araçlar
6. Öğretmen uygulamaya yönelik parametreleri ve destek bilgileri açıklar.
7. Ortamın hazırlanmasından sonra öğretmen sorusu olan veya hazır olduğunuzda başlayın gibi kelimeler kullanabilir.
8. Öğrenci uygulama evresinde kendine devredilen kararları vermeye başlar.
9. Öğretmen uygulamanın ilk anlarını gözlemler ve daha sonra öğrencilerle kişisel teması başlatmak için gezer.

DEĞERLENDİRME EVRESİ

1. Değerlendirme evresinin amacı, bütün öğrencilere dönüt sağlamaktır. Bunu gerçekleştirmek için öğretmen çalışmanın yapılmasını ve karar verme işlemini gözlemleyerek öğrenciden öğrenciye gezinir.

2. Dersin sonunda, kapanış için sınıf toplanır.

BU STİLİN DOĞURGULARI

1. Öğretmen temkinli karar verme gelişimine önem verir.
2. Öğretmen dokuz kararın verilmesinde öğrenciye güvenir.
3. Öğretmen, hem öğretmenin hem de öğrencinin bir stilin değerlerin ötesine geçebilecekleri düşüncesini kabul eder.
4. Öğrenciler alıştırmayı yaparken dokuz kararı verebilir.
5. Öğrenciler, bireyselleşme sürecinde yer alırken, kendi kararlarının yaratacağı sonuçlardan sorumlu tutulabilirler.
6. Öğrenciler bağımsız çalışmanın başlangıcını deneyebilirler.

KONUNUN SEÇİLMESİ VE DÜZENLENMESİ

Bu bölüm öğretmenin, alıştırmayı stilde uygulamalar hazırlarken yanıtlaması gereken iki soruyla ilgilidir,

A-Ne çeşit çalışmalar bu stile uygundur?

B-Kişi bir grup çalışmayı bu stile uyacak şekilde nasıl düzenler ?

Alıştırma Çeşitleri

Alıştırma stildeki bir uygulamaya uygun alıştırmaların özellikleri şunlardır:

1. Belirli bir örneğe göre yapılması gereken standart bir alıştırmadır, seçenekler aranmaz.
2. Hatasız/hatalı ölçütüyle değerlendirilebilir.

Çalışma Yaprağının Düzenlenmesi

Çalışma yapraklarının amaçları çalışmaya ayrılan sürede ve öğretmen-öğrenci iletişimde verimliliği arttırmak için, kişi ilgili bölüme ait bir çalışma yaprağı kullanabilir ve kullanılmalıdır. Çalışma yaprağının amaçları şunlardır:

1. Öğrencinin çalışmayı anımsamasına yardımcı olmak,
2. Öğretmen tarafından yapılan açıklamaların sayısını azaltmak,
3. Öğrenciye, açıklama birinci kez yapılırken, daha fazla dikkatini vermeyi öğretmek,
4. Öğrenciye belirli yazılı komutları takip etmeyi öğretmek,
5. Öğrencinin gelişimini kaydetmek.

Tasarım

1. Etkili bir çalışma yaprağı, ne yapılacağı ve çalışmanın nasıl yapılacağı hakkında gerekli bilgileri içerir.
2. Çalışmanın ayrıntılarını açıklar.
3. Çalışmayla ilgili sayısal bilgiler verir (tekrar sayısı, mesafe, süre).
4. İki sözlü davranış şeklinden birini kullanır.
5. Öğrencinin gelişimi, dönüt yorumları ve diğer bağlantılı bilgiler ile ilgili notlar için boşluk vardır.

GENEL BİR ÇALIŞMA YAPRAĞI ÖRNEĞİ

İsim.....	Stil	A	B	C	D
Sınıf.....	Çalışma yaprağı no.....				
Tarih.....					
Genel konu-belirli başlık					
Öğrenciye.....					
.....					
.....					
Çalışmanın açıklanması (ve şekilleri)	Çalışmanın sayısal değerleri	Gelişim notları; diğer bilgiler	Dönütü yapan kişi		
1.....					
a)					
b)					
c)					
2.....					
a)					
b)					
c)					
3.....					
a)					
b)					
c)					

Çalışma yaprağı için genel bir düzeni gösteren şekil şunları içermektedir.

1. Tanımlayıcı bilgiler
2. Çalışma yaprağında kullanılan stilin belirlenmesi
3. Sayfaların sırasını belirleyen çalışma yaprağı numarası
4. Genel konu, etkinliğin veya sporun adını gösterir.
5. Belirli başlık, sporun çalışılacak bölümünü tanımlar.
6. "Öğrenciye kısmı". Bu boşluk, etkinliğin amacını ve öğrencinin gereksinimi olabilecek herhangi bir destek bilgiyi veya konuyla ilgili bilgileri açıklamak içindir.
7. Alıştırmanın açıklaması.
8. Sayısal değerler. Her alıştırma için, yapılacak alıştırma ile ilgili birimler kullanılarak belirtilir.
9. Gelişim notları. Bu sütun tamamlanan alıştırma işaretlemek, tamamlanmayanları belirtmek, bir sonraki seansla ilgili yorum yapmak.
10. Dönüt. Bu boşluk dönüt yorumları içindir. Stile bağlı olarak, farklı insanlar tarafından sağlanabilir. Bu örnekte B stilinde, dönütü öğretmen sağlar.

STİLE YÖNELİK YORUMLAR

1. B stilinin kuramsal yapısı, dokuz kararın öğretmenden öğrenciye devredilmesini gerektirir, ancak yorum gerektiren iki tane karar vardır. Bunlardan birincisi duruştur. Öğrenciye devredilemeyecek ikinci karar kıyafet ve görünüm ile ilgilidir.
2. Alıştırma yaparken veya kararları verirken fazla sayıda öğrenci aynı hatayı yaparsa, öğretmen tarafından uyarlamaya yönelik bir karar gerekir. Bu durumda sınıfın hareketini durdurun, yanınıza çağırın, hareketi veya açıklamayı tekrar edin ve devam etmeleri için öğrencileri gönderin.
3. Bu stil bireysel ve özel çalışmaya yönelik olarak düzenlendiği için, öğrenciler arası iletişim en düşük düzeyde tutulmalıdır.
4. İlkokul düzeyinde, B stilinin ilk aşamalarında iki olay ortaya çıkabilir. Birincisi, öğrendiklerini göstermek ve dönüt almak için öğrenciler genellikle öğretmenin çevresinde dolanır. İkinci olay ise, öğrenciler bir uygulamadan sonra duracak ve öğretmenin dönüt için yanlarına gelmesini bekleyecektir.
5. Bazen, öğrencilerin farklı performans düzeylerinden dolayı, öğretmen farklı gruplara çalışmanın farklı bir düzeyini veya farklı çalışmalar verecektir.
6. Başka bir durumda ise, öğrenciden, örneğin, mevcut beş çalışmadan üçünü seçmesi istenebilir.
7. Bazen öğrenciler çalışmayı kendilerine tanınan süreden önce bitirirler. Öğretmen, çalışmalarını erken bitiren öğrenciler için bir aralık çalışması planlamalıdır.
8. Duvar çizelgesi, B stilinde yararlı bir yardımcıdır. Bu, öğretmeni tek kaynak olmaktan kurtarır ve dönüt sağlamak için daha fazla süre tanır.
9. Öğretmen ve öğrencinin belirli görevlerini belirleyerek ve çeşitli öğretim programları, yöntemleri, stratejileri ve örnekleri hakkında bir karar çözümlemesi yaparak bu önerileri yelpazeye dahil etmek olanaklı hale gelir.

GELİŞİM ALANLARI

Eğer bağımsızlığı, stil ile gelişim alanları arasında bağlantı kurmak için bir ölçüt olarak kullanırsak, aşağıda belirtilen denenceleri oluşturabiliriz:

1. Alıştırma stilinde, öğrenci kendi fiziksel performansı ile ilgili kararları vermede, A stilinde olduğundan daha özgürdür.
2. Yer kararının öğrenciye devredilmesi, sınıf içi toplumsal ilişkinin oluşması için yeni durumlar yaratır.
3. Fiziksel ve toplumsal gelişim oluştuğunda, kişi bunun kendisi hakkında yeni olumlu duyguların oluşmasına katkıda bulunduğunu düşünebilir.
4. Bilişsel alandaki pozisyonda ufak bir değişiklik vardır çünkü öğrenci, öğretmen tarafından sunulan alıştırma açıklamasını takip etmenin yanı sıra, ezber ile de uğraşmak zorundadır.

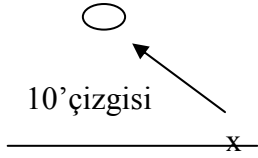
Alıştırma stili, hem öğretmen hem de öğrenci için “ayrılma işlemi”ni başlatır. Öğretmen, dokuz kararı öğrenciye devretmeyi ve öğrencinin bu kararları uygun bir şekilde vereceğine inanmayı öğrenir. Alıştırmayı yaparken, öğrenciye, bu kararları uygulama fırsatı verilir. Öğretmen-öğrenci ilişkisinde, öğrenciyi, bu stil tarafından sunulan sorumluluklara ve bağımsızlığa davet eden yeni bir gerçek ortaya çıkmaktadır.

ÇALIŞMA YAPRAĞI ÖRNEKLERİ

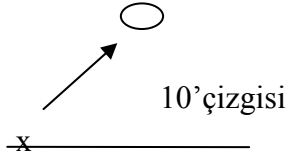
İsim.....	Stil	A	B	C	D
Sınıf.....	Çalışma yaprağı no.....				
Tarih.....					
Voleybol-pas ve servis atma					
Öğrenciye: Daha iyi bir pas ve servis atma becerisi geliştirmeniz için, aşağıda çeşitli çalışmalar sunulmaktadır. Her çalışma farklı bir top hakimiyeti gerektirir. Sonuçlarınızı kaydedin.					
Çalışmalar	Kaydedilen sayı			Dönütü yapan kişi	
	1.set	2.set	3.set		
A.Pas atma <ol style="list-style-type: none"> Bacaklar hafif ayrık çömelme pozisyonunda, bu noktadan hareket etmeden, bir sette yaptığınız aralıksız baş üstü pas atışlarınızın sayısını kaydedin. Setler arasında 15 saniyelik aralıklar vererek 10x3 set yapın. Yukarıdaki şekilde başüstü pas atışları yapın, ancak ayaklarınızı bitişik tutun. Bu noktadan hareket etmeyin. 1 numaradaki gibi, ancak vücudunuzun yeni bir noktayla sınırlamayın. 10'çizgisinin gerisinde durarak, duvar karşısında aralıksız pas atın, 10x3 set. Sonuçlarınızı kaydedin. 4. maddenin aynısı. 15'çizgisine gidin. 					

B.Servis atma (alttan)

1. 10'çizgisinden duvardaki daireye sürekli olarak servis atın. Daireye isabet eden vuruşları kaydedin. 10x3 set.
2. Yukarıdaki 1. madde gibi. 10'çizgisinin sağ tarafında durun, bu açıdan daireye servis atın.



3. 2. maddenin aynısı, ama sol tarafta durun.



İsim.....
Sınıf.....
Tarih.....

Stil A B C D
Çalışma yaprağı no.....

HENTBOLDE TEMEL ATIŞ

Öğrenciye:

Hentbol oyununda kullanılan atışlardan yüksek temel atış, kalça yüksekliğinde temel atış, alçak temel atış tekniklerini öğretmek için düzenlenmiş çalışmalar aşağıya çıkartılmıştır. Her çalışmayı açıklamalar ve şekillere uygun olarak belirtilen sürede yapınız. Ben dolaşarak sizlere dönütler sunacağım.

Çalışmalar	Süre	Dönütü yapan kişi
1. İki gruba ayrılın, ortada duran sağlık topunu hentbol toplarıyla vurun, rakip alanın dışına çıkarmaya çalışın.	5 dk.	Kaçan topları bir an önce yakalayıp oyuna sokmalısınız. Şimdi daha iyi oldu.
2. Yüksek temel atış, kalça yüksekliğinde temel atış, alçak temel atış tekniklerini gösterdiğim şekilde duvardan çalışın.	5 dk.	Topun yüksekliğine dikkat et. Vücut ağırlığını öndeki bacağa aktarmalısın. Kolunu arkadan öne daha hızlı getir. Şimdi daha iyi oldu.
3. Duvara çizilen hedefleri mümkün olduğu kadar uzaktan, öğrenilen atış teknikleriyle vurma çalışması yapın.	5 dk.	Hedefi vurabilmek için daha da yaklaşmalısın. Brovo, şimdi hedeften biraz daha uzaklaşarak denemelisin.
4. Edilgen, yarı etkin ve etkin savunmaya rağmen öğrenilen tekniklerle kaleye gol atma çalışması yapın.	5 dk.	Savunma oyuncusunun konumuna dikkat.Kaleciye bakarak atış kullanmalısın.Şimdi daha iyi oldu.
5. İkiye ayrılarak hentbol maçı yapın. Golün geçerli olabilmesi için kale atışının bugün öğrenilen tekniklerle kullanılması gerekir.	20 dk	Uygun pozisyondakine pas at. İyi bir atıştı.

ÖZETLE.....

Alıştırma stili, beden eğitiminde en çok kullanılan stillerden biridir. Bu stilde yapılan çalışmada ağırlık etkinliğin yapılmasına ayrılır. Öğrenciler, kullanacakları araçlar ve hareketlerle ilgili bilgi edinebilirler ve yeterince alıştırmaya zaman ayırabilirler. Amaç öğrenciye mümkün olduğu kadar çok uygulama imkanı sağlamaktır. Bu stilde, konu ile ilgili ön bilgileri araç ve gereçleri tanıtmayı, disiplin sağlama ve kontrolü öğretmen yaparken bir takım konularda kararlar verme işi, öğretmenden öğrencilere aktarılmıştır.

Bunlar; duruş (öğrencinin duruşu), yer, çalışmaların sıralaması, başlama zamanı, hız ve ritim (alıştırmanın ritmi ve hızı), durma zamanı (alıştırmanın bitiş zamanı), aralık (alıştırmalara arasında ara vermek), kıyafet ve görünüm, açıklık getirme için başlangıç soruları (konu ile ilgili açıklayıcı soru sorma)

Bu stilin uygulanabilmesi için, öğrencilere hangi konularda karar verme özgürlüğüne sahip oldukları belirtilmelidir. Bu stilde yapılacak hareket gösterilecekse, hareketin çok iyi ve doğru olarak yapılması gerekir. Ancak, gerek hareketler, gerekse alıştırmalar şema ya da çalışma yaprakları ile de anlatılabilir. Böylece öğretmen, hareketi tekrar tekrar göstermekten ve yapmaktan kurtulmuş olur.

Yararları:

- Öğrenciler hareketleri ile ilgili olarak, daha öncesine göre, daha çok karar verme olanağına sahip olurlar. Hatta yapacakları her hareket için öğretmenin komut vermesini beklemeden, kendi hızlarında alıştırmaya yapabilirler. Bu da zaman kaybını önler ve onların fiziksel gelişimlerine daha çok katkı sağlar.

İŞBİRLİĞİNE DAYALI, EŞLİ ÇALIŞMA STİLİ (C STİLİ)

BU STİLİN HEDEFLERİ

İşbirliğine dayalı stilin yapısı ve uygulanışı, bu stile özgü yeni bir dizi hedeflere ulaşan bir gerçek yaratır. Bu hedefler, stilin iki önemli yönünün parçasıdır. Eşler arasındaki toplumsal ilişkiler ve anında dönüt sağlamanın koşulları.

Hedefler iki grupta belirlenir. Bunlar; alıştırmalar ile ilgili hedefler ve öğrencilerin görevleri ile ilgili hedeflerdir.

STİLİN YAPISI

Spor salonunda, öğretmen ve öğrenci arasında yeni ilişkilerin oluşmasını sağlayan yeni bir gerçek yaratmak için, daha fazla karar öğrenciye devredilir. Bu kararlar, anında dönüt ilkesine önem vermek açısından, etkileşim sonrası evresinde devredilir. Öğrenci nasıl çalıştığını ne kadar erken bilirse, hatasız performans şansı o kadar büyük olur.

İşbirliği stilinde, sınıf ikili gruplara ayrılır. Her eşin belirli bir görevi vardır. Eşlerden biri uygulayıcı (u), diğeri ise gözlemci (g) olarak belirlenir. Bu stildeki özel görevinde, öğretmen (ö) belirli bir gruba katılırsa, bu süre içinde üçlü bir ilişki oluşur.

Bu üçlüde, her birey, kendi belirli görevi dahilinde, belirli kararlar verir. Uygulayıcının görevi alıştırmaya stildeki ile aynıdır ve sadece gözlemciyle iletişimi içerir. Gözlemcinin görevi, hem uygulayıcıya dönüt sağlamak, hem de öğretmenle iletişim kurmaktır. Öğretmenin görevi ise, uygulayıcıyı ve gözlemciyi gözlemlemek ve sadece gözlemciyle iletişim kurmaktır.

Hazırlık evresinde bütün kararları öğretmen verir, uygulama evresinde dokuz kararı uygulayıcı verir ve kararların devredilmesi değerlendirme evresinde gerçekleşir. Dönüt kararlarını gözlemci verir.

BÖLÜMÜN AÇIKLAMASI

Daha önceki iki stilde olduğu gibi, stilin yapısı hazırlık, uygulama ve değerlendirme evrelerinde karar verme işlemi uygulamalarını yönlendirir.

HAZIRLIK EVRESİ

B stilinde öğretmenin verdiği kararlara ek olarak, C stilinde öğretmen, gözlemcinin kullanacağı ölçüt çizelgesini (ölçüt yaprağı) hazırlar ve düzenler.

UYGULAMA EVRESİ

Burada öğretmen için asıl iş, yeni görevler ve yeni ilişkiler için ortam hazırlamaktır. Aşağıda bu bölümdeki olayların sıralaması sunulmaktadır.

1. Öğrencilere, bu stilin amacının, bir eşle çalışmak ve bu eşe dönüt sunmayı öğrenmek olduğunu söyleyin.
2. Üçlüyü tanımlayın ve herkesin belirli bir görevi olduğunu açıklayın; her öğrenci hem uygulayıcı, hem de gözlemci olacaktır.
3. Uygulayıcının görevinin, alıştırmaları uygulamak ve alıştırmaya stilde olduğu gibi, aynı dokuz kararı vermek olduğunu anlatın. Ayrıca, uygulayıcı sadece gözlemci ile iletişim kurar.

4. Gözlemcinin görevi, öğretmen tarafından hazırlanan ölçütlere göre uygulayıcıya dönüt sunmaktır. Bu şekilde, uygulama evresinde kararları uygulayıcı verirken, değerlendirme evresinde kararları gözlemci verir.

DEĞERLENDİRME EVRESİ

Değerlendirme evresinde, gözlemcinin görevlerini yerine getirmesi için, aşağıdaki aşamaları tamamlaması gerekir.

1. Öğretmeninden doğru performans ile ilgili ölçütleri alın.
2. Uygulayıcının performansını gözlemleyin.
3. Performansını ölçütlerle karşılaştırın.
4. Performansın doğru olup olmadığı ile ilgili bir sonuca varın.
5. Sonuçları uygulayıcıya bildirin.
6. Gerekirse, öğretmenle iletişime geçin.
7. Öğretmenin görevi,
 - Gözlemcilerin sorularını yanıtlamak
 - Sadece gözlemcilerle iletişime girmektir.
8. Bu noktada, öğrenciler yeni stilin yapısını, belirli görevleri ve iletişim yollarını öğrenmiş durumdadır.
9. Öğrencilerinize, ölçüt çizelgesinin amacını anlatın ve bugünkü bölümün belirli konusunu açıklayın.
10. Uygulayıcı alıştırmayı tamamladığı zaman, uygulayıcı ve gözlemci görevleri değiştirir.
11. Bölümlerle ilgili destek bilgileri ve parametreleri belirtin.
12. Sınıfınıza şunu söyleyin. “Eşinizi seçin, ilk önce kimin uygulayıcı, kimin gözlemci olacağına karar verin ve başlayın”.
13. Eşleri seçme işlemi bir dakika alacaktır. Eşler dağılacak ve çalışma başlayacaktır.
14. Uygulayıcılar alıştırmaları uygulayacak ve gözlemciler de, değerlendirme evresinin kararlarını verirken, dönüt vermek için gerekli olan adımları atacak.

BU STİLİN DOĞURGULARI

Önceki iki stilin doğurguları, öğretmen ve öğrenciyi etkileyen anlamları olduğu gibi, bu stilin de doğurguları vardır. Yeni ilişkiler, işbirliğine dayalı stile özgü, yeni bir grup anlamı ortaya çıkarır.

1. Öğretmen, gözlemci ve uygulayıcı arasındaki toplumsallaşmayı, eğitimde amaçlanan bir hedef olarak kabul eder.
2. Öğretmen, öğrencilere, birbirlerine doğru ve nesnel dönüt vermeyi öğretmenin önemini bilir.
3. C sitilindeki bölümler süresince, öğretmen, öğrenciye dönüt verme gücünü devredebilir.
4. Öğretmen, alıştırmayı yapan kişi ile doğrudan iletişimden kaçınmasını gerektiren yeni bir davranış öğrenir.

5. Öğretmen, davranışını A ve B stillerinin ötesine geçirmeye isteklidir ve öğrencilerin fazladan kararlar verme ile ilgili bu yeni görevlerini öğrenmeleri için gerekli olan süreyi tanır.
6. Öğretmen, kendilerine devredilen fazladan kararlar alma konusunda öğrencilere güvenir.
7. Öğretmen, kendisinin bilgi, değerlendirme ve dönüt için tek kaynak olmadığı gerçeğini kabul eder.
8. Öğrenciler yardımlaşma görevlerine girebilir ve fazladan kararlar verebilirler.
9. Öğrenciler, öğrenme işleminde etkin görevlerini genişletebilirler.
10. Öğrenciler, öğretmeni A ve B stillerinde olduğundan farklı bir konumda görebilir ve kabul edebilirler.
11. Öğrenciler, öğretmen sürekli olarak yanlarında olmadan, iki taraflı bir ilişki içinde öğrenmeye zaman harcayabilirler.

KONUNUN SEÇİLMESİ VE DÜZENLENMESİ

Çalışmaları seçerken ve düzenlerken, alıştırma stilindeki aynı işlemleri takip edin. Bu stilde öğretmen için fazladan tek iş, ölçüt çizelgesini düzenlemektir.

Ölçüt Çizelgesi

C stildeki bölümün başarısını veya başarısızlığını belirleyen tek etken ölçüt çizelgesidir. Gözlemcinin davranışları için parametreler belirler; öğrencinin, performansı hakkında doğru şekilde bilgilendirilmesini sağlar ve öğretmene, gözlemci ile iletişim içinde olması için somut bir zemin sunar.

Ölçüt çizelgesi beş bölümden oluşur.

1. Alıştırmanın ayrıntılı açıklaması; bu alıştırmayı sıralı bölümlere ayırmayı içerir.
2. Performans sırasında beklenen belirli noktalar; bunlar, öğretmenin önceki yaşantılarından bildiği, performansta ortaya çıkabilecek potansiyel sorun noktalarıdır.
3. Alıştırmayı açıklamaya yönelik resimler ve çizimler.
4. Dönüt olarak kullanılacak sözlü davranış örnekleri. Bu C stilinin ilk uygulamalarında yararlıdır.
5. Gözlemcinin görevini anımsatan bilgi; bu ilk birkaç bölüm için yararlıdır. Öğrenci uygun davranışları gösterdiğinde, bu bilgiyi ölçüt çizelgesine sokmaya gerek kalmaz.

BİR ÖLÇÜT ÇİZELGESİ ÖRNEĞİ

İsim _____ Stil B © D
Sınıf _____
Tarih _____
Partner _____

Tenis – forehand vuruş

Uygulayıcı: 1. Gösterilen şekilde, seken topa forehand vuruş yapın ve file üstünden 10 top vurun.
2. Filenin öteki tarafına geçin, topları toplayın ve file üstünden 10 top daha vurun.

Gözlemci: 1. Performansı gözlemleyin, performansı analiz etmek için (aşağıdaki) ölçütleri kullanın, ve uygulayıcıya dönüt sunun.
2. 10 vuruş sonunda, sonuçları kaydedin.
3. Alıştırma tamamlandığında görevleri değişin.

Gözlemci için sözlü davranış örnekleri: Önce, iyi yapılan şeyleri söyleyin. Daha sonra da, hatalar hakkında düzeltici dönüt sunun.

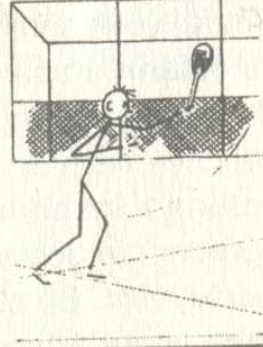
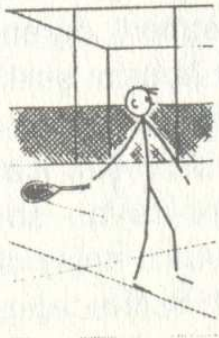
1. "Duruşun doğruydu, ağırlığın sağ ayağının üzerindeydi."
2. "Savrulman kalça seviyesindeydi, ama gözlerini toptan ayırdın."
3. "Ağırlığını aktarışını doğru şekilde yaptın."
4. "Bileğini sert tutman lazım."
5. "Hareketin devamı doğru yöndeydi."

ŞEKİL 4-4 :Tenis (forehand vuruş) için bir ölçüt çizelgesi

Baş. : Başarılı

z.i.v. : Zamana gereksinimi var

Aalıştırma/Ölçütler*	1. Uygulayıcı				2. Uygulayıcı			
	1.set		2.set		1.set		2.set	
	Baş.	z.i.v.	Baş.	z.i.v.	Baş.	z.i.v.	Baş.	z.i.v.
1. Sol tarafın fileye dönük şekilde ayakta dur, ağırlığını sağ ayağının üzerine ver. (Solaksan tam tersini yap.)								
2. Topu yukarı attıktan sonra, raketi geriye doğru kalça seviyesine kadar savur. Gözünü toptan ayırma.								
3. Ağırlığını öndeki ayağına aktar, ve raketi topa doğru düz bir hat üzerinde savur.								
4. Raket topa vurana kadar gözünü toptan ayırma. Vuruş sırasında dizlerini hafif bük.								
5. Raket, öndeki ayağıyla aynı düzeydeyken topla temas eder.								
6. Bileğini sert tut ve savrulmayı bütün kolunla, omuzdan gerçekleştir.								
7. Omuzların ve kalçaların hareketin devamında fileye dönük olması için gövdeni çevir.								
8. Hareketin devamını getirirken, raket vuruş yönünde yukarı ve öne doğru hareket eder.								



ŞEKİL 4-5

*Bazı alıştırmalarda, "bölümlerin" ayrıntılı açıklaması, "beklenen noktaları" ortaya koyar.

Yorumlar

1. C stili için ölçüt çizelgesi hazırlamak başlangıçta zaman alır ancak spordaki ve danstaki çoğu alıştırmaya yıllar boyunca aynı kalır.
2. C stili, tekrar gözden geçirme amaçları için çok yararlıdır. Aynı zamanda yeni bir alıştırmayı tanıtmada da çok etkisi vardır. Düzgün bir şekilde düzenlenmiş ölçüt çizelgeleri, ilk performansın daha doğru yapılmasını sağlar.

STİLE YÖNELİK YORUMLAR

Aşağıdaki bölümler ve yorumlar, C stili kullanıldığında ortaya çıkan belirli olayları, boyutları ve konuları yansıtmaktadır. Bazıları, ilk bölüm uygulanırken ortaya çıkar ve öğretmen bunlarla ilgilendikten sonra kalkar; diğerleri ise bu stilin yeni toplumsal-duygusal yapısından dolayı daha sık görülür. Bunlar ortaya çıktıkça ele alınmalıdır.

- Sözlü Davranış
- Eşleştirme Teknikleri

Sözlü Davranış: Öğretmenin gözlemci ile sözlü davranışı ile ilgili bazı anlayışları inceleyelim.

- Öğretmen: “Eşin nasıl gidiyor?”
- Gözlemci: “İyi!”
- Öğretmen: “İyi ne demek? Eşin belirgin olarak ne yapıyor?”
- Gözlemci: “Bacaklarını, kalçalarını ve sırtını doğru pozisyonda tutuyor?”
- Öğretmen: “Gözlemin doğru. Ölçüt çizelgesinin nasıl izleneceğini biliyorsun.”
Öğretmen devam eder.
- Öğretmen: “Bu dönütü eşine sundun mu?”
- Gözlemci “Evet.”

Öğretmen, bu gruba bir süre daha kalabilir veya bir sonraki gruba geçebilir. Eğer gözlemci “Hayır, eşime sunmadım” derse, o zaman şunu söyleyin:

Öğretmen: “Görevinin bir bölümü, eşine dönüt sunmaktır. Ölçüt çizelgesini kullanarak, eşine ne söyleyebilirsin?” Genelde, gözlemci duracak ve ölçütlere bakacaktır. Daha sonra eşine dönüt sunma işlemine girecektir.

Gözlemcinin, uygulayıcıya yanlış dönüt sunduğu bir durum da ortaya çıkabilir.

- Öğretmen: “İstersen ölçütlerin üstünden bir kez daha beraber geçelim. Ölçüt çizelgesindeki ilk nokta ne?” Bu soru, gözlemciyi, ölçütlere ve alıştırmaların uygulanışını değerlendirme işine odaklanmaya davet eder.
- Gözlemci: “İlk nokta...”
- Öğretmen: “Uygulayıcı bunu yaptı mı?”
- Gözlemci: “Hayır”
- Öğretmen: “Ölçüte göre düzeltmeni yap.”

Gözlemcinin sözlü davranışı kötü şekilde kullandığı durumlar vardır (“Salak!"). Bu durumda, öğretmen sorulardan çok ifadelerle başvurur. Öğretmenin görevi, parametreleri tanıtmak ve hem uygulayıcının hem de gözlemcinin dürüstlüğünü korumak olmalıdır.

Öğretmen: “Eşinin seninle bu şekilde konuşmasına izin vermeyeceğim gibi, senin de onunla bu şekilde konuşmana izin veremem. Senin görevin ölçütleri takip etmek ve uygulayıcıya dönüt sunmak”.

Bazen gözlemciler sessizdir; dönüt sunmazlar.

- Öğretmen: “Eşin nasıl gidiyor”.
- Gözlemci: “İyi”
- Öğretmen: “Ona söyledin mi?”
- Gözlemci: “Hayır”
- Öğretmen: “Neden söylemedin?”
- Gözlemci: “Nasıl yapacağını biliyor”
- Öğretmen: “Bunu ona da söyle. Eşinin iyi gittiğini bilmesi lazım”

Eşleştirme Teknikleri: Sınıfı ikili gruplara ayırmada kullanılabilecek bir çok yol vardır. Bunların bazıları şunlardır:

1. Sınıfı sıraya sokarak ikişer ikişer ayırmak,
2. Alfabetik olarak belirlemek,
3. Eşleri öğretmen seçer,
4. Öğrenciler birbirini seçer (öğrencinin kendisinin seçmesi),
5. Boya göre eşleştirme,
6. Kiloya göre eşleştirme,
7. “Yanınızdaki kişi ile eşleşin”,
8. Beceri düzeyine göre

ÜZERİNDE DÜŞÜNÜLMESİ GEREKEN BAZI NOKTALAR

Bu stilde bir sorunla karşılaştığınız zaman, onu gözden geçirin. Davranışınızı gözden geçirin, kararların devredilmesini, görevleri gözden geçirin ve yardımlaşma stiline yapısı ve amacı doğrultusunda sorunu çözün.

1. Bir gözlemci ile iletişim içindeyken, gözünüz sınıfın geri kalanının üstünde olsun. Bunu yapmak saniyeler alır ama sınıfta neler olduğu hakkında sürekli bilgiye sahip olursunuz.
2. Eğer bir ikilide, bir şekilde amacından sapmış bir davranış gözlemlerseniz, o anda yanında olduğunuz gözlemciye dönütünüzü tamamlayın ve daha sonra o sorunla ilgilenin.
3. İkiliden ikiliye gezme işini sırasız yapın.
4. Öğrenciler, gerektiğinde ayrıntılarla ilgili sorular sorabilir. Böyle durumlar için bir yöntem veya işaret belirleyin. Sınıfa göz atarken, işareti fark edecek ve kimin size gereksinimi olduğunu bileceksiniz.
5. Bazen öğretmenler kafasında C stili ile ilgili bazı yanlış kanılar oluşur:
 - “Zeki öğrencinin beceriksiz öğrenci ile çalışması”. C stili, “zekilik” düzeylerini ayırt etmek üzere düzenlenmemiştir.
 - “C stilinde, öğretmen çalışmıyor”. Tam tersine, öğretmen, öğrencilerine bir gözlemcinin ve bir eşten dönüt alan kişinin davranışlarını öğretmek için çok fazla çalışmaktadır.
 - “Bu stil, performansı ölçütlerle karşılaştırmada zorluk çeken öğrenciler için değil”. Tam tersine bu stil, zihinsel çalışmalarda daha fazla zamana gereksinimi olan öğrenciler için mükemmeldir.

- “Gözlemci uygulayıcıyı değerlendiremez”. C stili bir değerlendirme stili değildir.
 - C stili, öğrencilerin bir alıştırmayı yapmak için eşleşip, birbirlerine kişisel özelliklere göre dönüt verdikleri, bir “eşinle çalış” stili de değildir.
6. Çoğu öğrenci, bu görevlerin eşitliğini beğenir ve genellikle uygun davranışla ve keyifle devam eder.
 7. Genel olarak, C stilinde karşılaşacağınız, eşler arasındaki çoğu sorun, iki genel kategoriye ayrılır. Çatışma ve uzlaşma.
 8. Çoğu yaşantıda olduğu gibi özellikle yeni davranışlar beklendiğinde ne yapılacağını veya nasıl yapılacağını bilmemenin, beraberinde getirdiği bir beceriksizlik ve huzursuzluk evresi vardır.
 - ✓ Başlangıçta, stili küçük bir öğrenci grubuna tanıtır.
 - ✓ İlk birkaç bölüm için, özellikle zorlayıcı olmayan bir alıştırma seçin.
 - ✓ Uygulanacak işlemleri bir ikili ile birlikte uygulayarak da stili bütün sınıfa tanıtabilirsiniz.

Küçük Grup

Beden eğitimi sınıflarında, genellikle öğrencilerin bir çalışmayı küçük gruplar halinde uyguladıkları görülür. Bu grupların oluşturulmasının nedeni, genellikle aşağıdakilerden biridir:

1. Grup, belirli bir alıştırmanın uygulanmasını kolaylaştırmak için gereklidir. Örneğin, futbolda beceri ve hücum stratejisi geliştirmek ve paslaşmak için bazen üç oyuncu gerekir. Bundan dolayı, üç kişilik çeşitli alıştırmalar düzenlenmiştir. Takla atmada, geriye ubershlagın ilk uygulanışının güvenli olmasını kolaylaştırmak için, iki gözcü uygulayıcının yanına dizüstü çöker ve çeşitli teknikler kullanarak uygulayıcıya yardım eder.
2. Grup, düzenleme zorunluluklarına bağlı olarak belirlenir. Bu genellikle katılımcı sayısına göre yeterli malzeme olmadığında gerçekleşir.

C stilinde küçük grup terimi, bu iki durumun dışında kalır. Bu terim, yapılan hareket ile değil, karar vermede katılımcıların görevleri ile ilgilidir.

Üç kişilik küçük gruplar, sınıfta tek sayıda öğrenci olduğunda gerekli olabilir. Sayıyla ilgili bu durumu ele almanın bir yolu, tek kalan kişiden, ikililerden birine katılmasını istemektir. Bu iki şekilde olur:

1. İki uygulayıcı ve bir gözlemci
2. İki gözlemci ve bir uygulayıcı

GELİŞİM ALANLARI

Eğer bağımsızlığı, stil ile gelişim alanları arasında bağlantı kurmak için bir ölçüt olarak kullanırsak şu soruyu sorabiliriz: Bu alanlarda öğrenci kendi ile ilgili kararlar vermede ne kadar özgür?

Bu stilin yapısı, etkileşimi çözümlenmek ve bir öğrencinin yaşantısı ile ilgili varsayımda bulunmak için her çeşit olanak sunar.

1. Önce en güçlü boyutta başlayalım, toplumsal boyut. Belirli bir amaç için iki kişinin birbirleri ile iletişim kurması, önceki stillerde gerekli olmayan bazı toplumsal beceriler gerektirir. Bu etkileşimde yer almak için, kişi toplumsal becerileri kullanmada özgür olmalıdır. Bu nedenle, öğrencinin bu kanaldaki pozisyonu en yüksek düzeye yakındır.
2. Bir eşe dönüt vermek ve ondan dönüt, öğrencileri, dürüstlük, uygun sözlü davranış fazlasıyla sabır ve bazen de karşısında anlamayı gerektiren bir durumun içine sokar. Kişi, bu alana uygun kararları vermek için özgürlüğü kullanmayı öğrenmelidir. Dolayısıyla, duygusal kanaldaki pozisyon en üst düzeye yakındır.
3. Fiziksel gelişim anında pozisyon, uygulayıcının görevi sırasında, B stilindekine benzer. B stilinde uygulayıcı, fiziksel gelişimde belirli bir düzeyde özgürlüğü kullanır. Bu, dokuz karar ve öğretmenin belirli aralıklarla dönüt sunma görevi ile gerçekleşir. C stilinde uygulayıcı, dokuz karar konusunda özgürdür, ama fiziksel katılım, gözlemcinin sürekli gözlemi ve geri beslemesi eşliğinde gerçekleşir.
4. Bilişsel alanda hafif bir oynama vardır; minimumdan uzaklaşır, çünkü gözlemci, karşılaştırma ve sonuçlar çıkarma gibi bazı zihinsel işlerle uğraşır.

İşbirliğine dayalı stil, hem öğretmen hem de öğrenci için “ayrılma işlemi”ni devam ettirir. Bu stil, öğrenciye değerlendirme kararlarını verme, öğrenci ve öğretmen arasındaki ilişkilerde yeni bir gerçeklik yaratma fırsatı tanır. Bu gerçeklik, öğrencileri sorumlu bir özgürlüğe davet eder. Onlara bu özgürlük, kendilerine devredilen yeni kararlarla verilir. Bu, değerlendirme kararlarını, gelişmekte olan öğrencilere devretmeyi öğrenen öğretmen için de yeni bir gerçekliktir.

ÖZETLE.....

Eşli çalışma stilinde öğreticiler eşleştirilerek çalışma yaparlar ve çalışmalarda her eş belli bir görevi yerine getirir. Eşlerden biri istenen hareketi yapar ve hareketle ilgili kararları verir. Diğeri ise yapılan hareketi gözler, öğretmenin verdiği ölçütlere dayalı olarak eşinin performansı ile ilgili bilgi verir. Uygulama sırasında eşlerin görevlerinin sürekli olarak değişmesi, eş değişimi için de öğrencilere olanak tanır. Ayrıca öğrenciler gösterdikleri performansla ilgili anında bilgi edinebilirler.

Bu stilde öğretmen, ders öncesi kararları verir ve performans ölçütlerini öğrenciye aktarır. Ancak önceki stillerde öğretmenin sorumluluğunda olan değerlendirmeyi bu stilde gözlem yapan öğrenci yapar. Bu stilin bir özelliği de öğrencilerin rahat ve verimli bir ortam hazırlanmış olmasıdır. Bu stilde performans hareketi yapan öğrencide, gelişmesi istenen özellikler, hareketle ilgili bilgi vermek için kullanılan örnekler ve hareketin çizilmiş şekli bulunur. Bu yöntemde öğretmen belirli bir zamanı öğrencilere ayırmak sonra öğrencilerin değerlendirme konusundaki kararlarına güvenmek ve sonuçta görülebilecek davranış değişikliklerini de kabullenmek zorundadır. Ayrıca öğretmen hareketi yapan öğrencilerle doğrudan iletişim kurmaktan uzak kalır.

KENDİNİ DENETLEME STİLİ (D STİLİ)

BU STİLİN HEDEFLERİ

Kendini denetleme stilinde ortaya çıkan öğretmen-öğrenci ilişkileri ile yeni bir durum yaratılmaktadır. Öğrenciye daha fazla karar devredilmekte ve bu kararlar daha fazla kendine ait sorumluluklar gerektirmektedir. Kendini denetleme stili, öğrenciyi yeni bir hedef grubuna ulaşmaya itmektedir.

Görevler

1. Öğrenciyi, dönütün dış kaynaklarına tamamen bağımlı olmaktan uzaklaştırmak; dönüt için kişinin kendisine güvenmeye başlaması.
2. Bireysel gelişim için ölçütler kullanmak.
3. Kişinin kendi performansı ile ilgili dürüstlüğü ve nesnelliğini koruması.
4. Farklılıkları ve kişinin kendi sınırlarını kabul etmesi.
5. Uygulama ve değerlendirme evrelerinde öğrencinin kendine devredilen kararları vermesi ile bireyselleşme işlemini devam ettirmesi.

STİLİN YAPISI

Artık, öğrenci, ölçütleri birlikte çalıştığı eşine dönüt sunmak için bir temel olarak kullanmayı öğrendiğine göre, bir sonraki aşamada ölçütleri kendine dönüt sunmak için kullanacaktır; bu nedenle, bu stilin adı kendini denetlemedir. Bu stilde, herkes çalışmalarını alıştırmaya stiline (B stili) gibi uygular ve daha sonra kendisi için değerlendirme kararlarını verir.

	A	B	C	D
Hazırlık	(Ö)	(Ö)	(Ö)	(Ö)
Uygulama	(Ö)	(Öğrnc.)	(u)	(Öğrnc.)
Değerlendirme	(Ö)	(Ö)	(g)	(Öğrnc.)

Bu stilin yapısında, öğretmenin görevi hazırlık evresinde bütün kararları, özellikle de konuyla ilgili kararları vermektir. B stiline olduğu gibi, öğrenci uygulama alıştırmayı yaparken, dokuz kararı verir. Ancak şimdi kendisi ile ilgili değerlendirme kararlarını da verir.

KENDİNİ DENETLEME STİLİNİN UYGULANMASI

BÖLÜMÜN AÇIKLAMASI

D stilinde bu bölümün, belki de en çok göze çarpan özelliği önceki iki stilin bir devamı olmasıdır. Öğrenciler B stilinde alıştırmayı yapmayı öğrenir. C stilinde, ölçüt kullanmayı ve bir eşe dönüt sunmayı öğrenirler. D stilinde öğrenci aynı becerileri kendini değerlendirmek için kullanır.

D stilindeki bölümler, öğrencilere, alıştırmayı uygularken neleri yapıp neleri yapmadıklarını bilmelerinden dolayı, kendilerine daha fazla güvenen kişiler olma fırsatı verir.

Öğrenciler spor salonuna, oyun sahasına vb. yerlere dağıldığında, alıştırmayı yapmaya başlar, ölçüt çizelgesine bakmak için sık sık durur, kendi performanslarını ölçütlerle karşılaştırır ve daha sonra devam ederler. Performansı düzeltmek veya korumak için alıştırmayı tekrar ederler veya yeni bir alıştırmaya geçerler. Bu tip kararlara zaman tanıyan ilk stil budur. Öğrenciler, bu kararları vermek için, bazı ek davranışlara girmek zorundadır. Bunlar: ölçütleri okumak ve özümsemek ve bir alıştırmadan uygulanmasından sonra performansları hakkında düşünmektir.

NASIL UYGULANIR?

HAZIRLIK EVRESİ

Bu stilde, hazırlık kararlarının hepsini öğretmen verir; bu kararlar, hangi alıştırmaların uygun olduğu ile ilgili ve öğrencinin kullanacağı ölçüt çizelgesi ile ilgili kararlardır.

UYGULAMA EVRESİ

Bu bölümde olayların sırası şu şekildedir:

1. Öğrencileri çevrenize toplayın.
2. Stilin amacını anlatın.
3. Öğrencinin görevlerini anlatın (kendini denetleme ile ilgili kararları açıklayın ve kendini değerlendirmeye ayrılan zamana dikkati çekin).
4. Öğretmenin görevlerini anlatın.
5. Alıştırmaları sunun.
6. Destek bilgilerini açıklayın.
7. Parametreleri belirleyin.
8. Alıştırmalara başlaması için öğrenciyi gönderin.

DEĞERLENDİRME EVRESİ

Her öğrenci alıştırmayı uygularken, ölçüt çizelgesi kullanımı da başlar. Her bir öğrenci, kendi hız ve ritmine bağlı olarak, kişisel dönüt için ölçüt çizelgesini ne zaman kullanacağına karar verir. Değerlendirmede öğretmenin görevleri şunlardır:

1. Öğrencinin alıştırmayı uygulayışını gözlemlemek.
2. Öğrencinin kendini denetlemek için ölçüt çizelgesini kullanmasını gözlemlemek.
3. Kendini denetleme işleminde yeterlilik ve doğruluk ile ilgili olarak öğrenci ile iletişime girmek.
4. Dersin sonunda dönüt sunmak (kapanış). Bu dönüt bütün sınıfa yöneliktir ve görevlerini yerine getirmeleri ile ilgili genel ifadeler içerir.

BU STİLİN DOĞURGULARI

1. Öğretmen öğrencinin bağımsızlığına önem verir.
2. Öğretmen öğrencilerin kendini denetleme sistemini geliştirme becerilerine önem verir.
3. Öğretmen, bu işlem sırasında öğrencinin dürüstlüğüne güvenir.
4. Öğretmen, alıştırmanın uygulanmasının yanı sıra, kendini denetleme işlemi ile ilgili sorular sormak için de yeterli sabıra sahiptir.
5. Öğrenci kendi başına çalışabilir ve kendini denetleme işlemine katılabilir.
6. Öğrenci kendi sınırlarını, başarılarını ve başarısızlıklarını belirleyebilir.
7. Öğrenci, kendini denetlemeyi, gelişim için dönüt olarak kullanabilir.

KONUNUN SEÇİLMESİ VE DÜZENLENMESİ

D stiline daha uygun fiziksel hareketler vardır. Bu hareketler, vücudun kendisinin dışındaki sonuçların peşindedir. Bu etkinlikler hareketin kendisi ile değil, hareketin sonuçları ile ilgilidir. Bu çeşit bir etkinliğin iyi bir örneği basketboldur. Her basketbol atışı, tekniğe göre değil, hareketin sonuçlarına göre değerlendirilir. Atletizmde önemli olan, sadece sporcunun kullandığı belirli tarz değil, ciridin kat ettiği mesafedir. Vücut hareketleri ve sonuçlar arasındaki bu ilişki, uygulayıcıya anında dönüt ve belirli ölçütleri kullanarak kendini denetleme için fırsatlar sunar.

Kendini denetleme alıştırmaalarının çoğunda, kullanılan aletler asıl bilgi kaynağıdır. Örneğin, ciridin sallanarak uçması, öğrenciye ciridin bırakılışının hatalı olduğunu gösterir. Daha sonra öğrenci, ölçüt çizelgesinde yer alan, bırakmanın ayrıntıları üzerinde duran bölüme bakabilir. Daha sonraki fırlatmalarda, öğrenci bu belirli bölümü düzeltmeye yoğunlaşır.

STİLE YÖNELİK YORUMLAR

- Sözlü Davranış
- Alıştırma Düzenlemesinde Seçenekler

Sözlü Davranış

Öğretmenin sözlü davranışı, bu stilin amacını yansıtmalı, öğretmen ve öğrencinin görevlerini desteklemelidir. Öğretmen ile öğrenci arasındaki iletişimin amaçları şunlardır:

1. Öğrencinin kendi performansını ölçütlerle karşılaştırabileceğini saptamak.
2. Öğrencinin ne dediğini dinlemek.
3. Sorular sorarak, öğrencinin farklılıkları görmesini sağlamak (farklılıklar olduğu zaman).
4. Eğer öğrenci farklılıkları göremezse, bunları ona anlatmak.

Bu stilde öğrenci ile iletişimi başlatmak için, öğretmen genel bir soru sorar: “Nasıl gidiyor?” Öğrencinin birkaç yanıt seçeneği vardır:

1. “İyi”
2. “Alıştırmayı yapamıyorum ve nedeninden emin değilim”
3. “Alıştırmayı yapamıyorum ama nasıl düzeltereğimi biliyorum”
4. “Alıştırmayı yapabiliyorum ve ölçütlerin her bölümünü anlıyorum”

İlk iki yanıtın verilmesi durumunda, öğretmen öğrencinin ölçütlere ve performansa yoğunlaşmasını sağlayacak sorulara devam etmelidir. Öğrenci ne yaptığını sözlü olarak ifade edebildiği zaman, öğretmen performansı bir değer ifadesiyle onaylayarak doğrulayabilir.

Alıştırma Düzenlemesinde Seçenekler

D stilde alıştırma düzenlemek için iki seçenek vardır:

1. Bütün öğrenciler için tek bir alıştırma; öğretmen bütün öğrencilere aynı alıştırma verir.
2. Farklılık içeren bir alıştırma; öğretmen farklı öğrencilere farklı alışırtmalar verir. Ancak görevler kendini denetleme stilinin yapısı dahilindedir.

Ölçüt Çizelgeleri: C stili için düzenlenen ölçüt çizelgeleri, D stili için de kullanılabilir. Değişen, ölçütler değil sadece stildir.

GELİŞİM ALANLARI

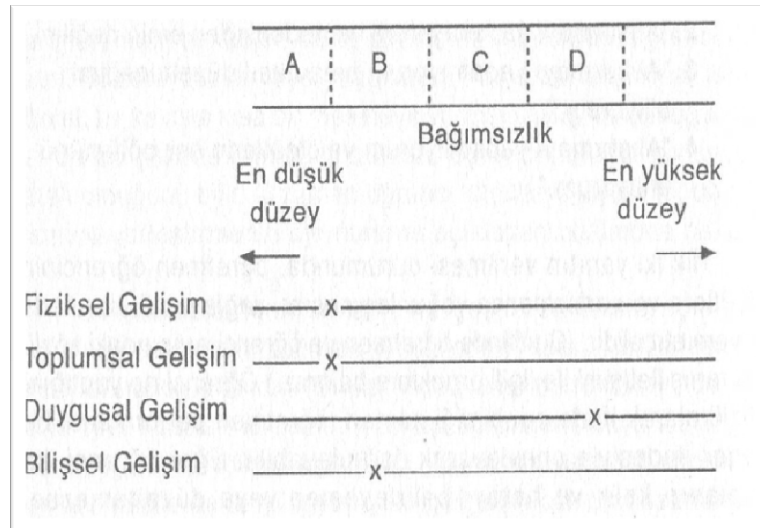
Bu stilde öğrencinin gelişim alanlarındaki pozisyonu ilginçtir.

Fiziksel gelişim alanında, pozisyon B stiline benzer.

Ancak, toplumsal alandaki pozisyon, en alt düzeye yakındır. Bu stilde öğrenci yalnız çalışır. Kendini denetlemede bireysel performans ve yüksek düzeyde yalnızlık, diğer öğrencilerle toplumsal bir etkileşime veya öğretmenle fazla iletişime izin vermez.

Bölüm boyunca daha özgür olmaktan rahatsızlık duymayan öğrenciler için, duygusal kanaldaki pozisyon en yüksek düzeye yakındır.

Bilişsel kanalda, öğrenci C stildeki ölçütlerle karşılaştırma işine girer ama burada, öğrenci bunu kendisi için yapmaktadır. Bu, zihinsel çabayı arttırabilir ve bu kanaldaki pozisyon en alt düzeyin oldukça uzağına kayabilir.



ÖZETLE.....

Bu stilde öğrenciler, öğretmenin belirlediği ölçütlere göre, kendi yaptıkları hareketlerin değerlendirmesini yaparlar. Böylece kendi performanslarının düzeyi ile ilgili kararlara varırlar. Kendi performans gelişimlerini belirlemek için yaptıkları hareketleri öğretmenin belirttiği ölçütlerle karşılaştırırlar.

Bu stilde öğretmenin görevi, öğrencilerin kendilerini doğru olarak değerlendirmelerine yardımcı olmaktır. Örnek: voleybol çalışması yapan bir öğrenciye öğretmen "servis çalışman

nasıl gidiyor” diye sorabilir. Öğrenci de “on servis atışından beşini başardım” diyerek performansı ile ilgili kendi değerlendirmesini belirtir.

Burada amaç, öğrencilerin kendilerini objektif olarak değerlendirebilmesidir.

Eşli çalışma yönteminde olduğu gibi öğrenciler performans ölçüt kartı kullanırlar. Kendini denetleme stili hareketin yapılmasından çok hareket sonunda elde edilen sonucu değerlendirmek için kullanılır.

KATILIM STİLİ (E STİLİ)

KATILIM ANLAYIŞI

İlk dört stilin ortak bir özelliği vardır; çalışmaların düzenlenmesi. Her çalışma, öğretmen tarafından belirlenen tek bir standardı yansıtır. Öğrencinin işi, bu düzeyi gerçekleştirmektir.

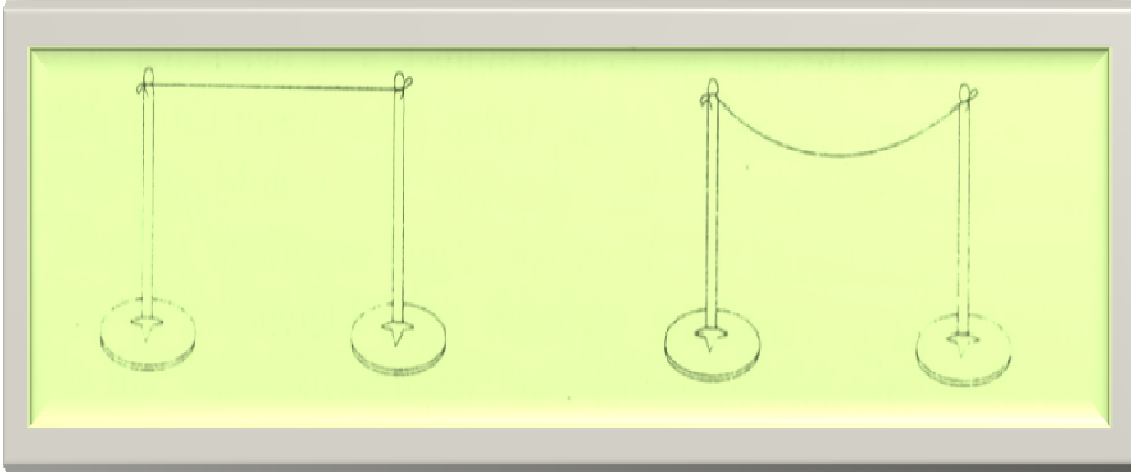
E stili, çalışmaların düzenlenmesine, aynı çalışmada çeşitli performans düzeyleri gibi farklı bir anlayış getirir. Bu, öğrencilere, kişinin hangi performans düzeyinde başlayacağı gibi, önceki stillerde vermeyecekleri önemli bir kararı verir.

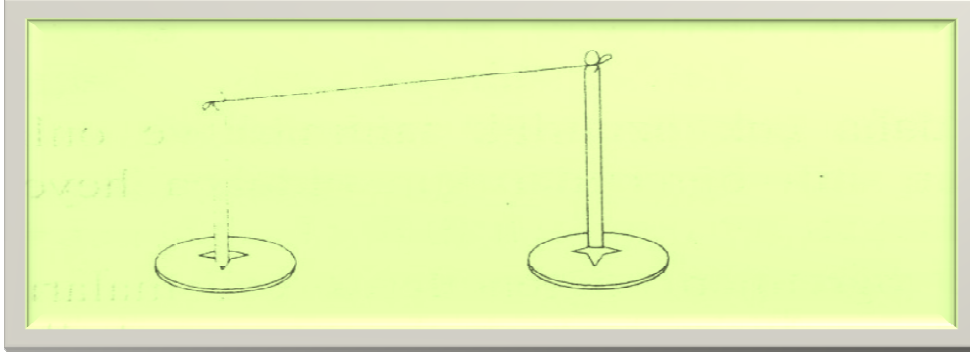
Örnek; yerden yaklaşık 1.mt yükseklikte bir ip tutun ve öğrencilerinize birkaç adım olarak üstünden geçmelerini söyleyin. Yüksek olasılıkla, hepsi üstünden geçecektir. Hepsi başarılıdır. İpin yüksekliği arttıkça bir, iki veya daha fazla öğrenci ipin üstünden geçemeyecektir. Bu öğrenciler dışarıda kalacaktır. İpi yükseltmeye devam ettikçe, başarılı katılımcıların sayısı, eninde sonunda bire düşecek veya hiç öğrenci kalmayacaktır.

Bu örnekte, yatay ipin üstünden atlamak, çalışmanın tek standart planını yansıtır. Bu tür etkinliklerde bütün öğrencilere, her seferinde aynı yükseklikten atlamaları söylenmiştir. Bu durum her seferinde öğrencileri dışarıda bırakma işlemiyle sonuçlanmıştır.

Bölümün amacı bütün katılımcıların dahil edilmesi ise; ipin ucunu yer düzeyinde, diğer ucunu da yaklaşık olarak omuz düzeyinizde tutun. Şimdi öğrencilerinize fazladan hiçbir kelime kullanmadan, eğimli ipin üstünden atlamalarını söyleyin. Her seferinde öğrenciler ip boyunca yayılacak ve değişik yüksekliklerden atlayacaktır.

Herkes başarılı olacaktır. Herkes katılmış olacaktır. Bu bölümde amaç ve hareket uyumludur, çünkü eğimli ip düzenlemesi, katılım ortamları yaratma hedefini karşılamıştır.





BU STİLİN HEDEFLERİ

1. Öğrencilerin katılımı,
2. Bireysel farklılıklara dayalı bir ortam,
3. Kişinin beceri seviyesinde harekete başlama fırsatı,
4. Harekette başarılı olmak için geriye adım alabilme fırsatı,
5. Kişinin amaçladığı ile performans gerçeği arasındaki bağlantıyı görmeyi öğrenmesi,
6. Önceki stillerdekenden daha ileri bir bireyselleşme çünkü her alıştırmada alternatif düzeyler içinde seçenekler vardır.

STİLİN YAPISI

	A	B	C	D	E
Hazırlık	(Ö)	(Ö)	(Ö)	(Ö)	(Ö)
Uygulama	(Ö) → (Öğrc.)	(u)	(Öğrc.) → (Öğrc.)		
Değerlendirme	(Ö) → (Ö) → (g) → (Öğrc.) → (Öğrc.)				

Bu stilde öğretmenin görevi, hazırlık evresinde kararlar vermektir. Uygulama kararlarını öğrenci verir. Buna konuya giriş noktası ile ilgili kararlar da dahildir; çalışma performansı düzeyini öğrenci belirler. Değerlendirme evresinde, öğrenci kendi performansı ile ilgili değerlendirme kararlarını verir ve hangi düzeyde devam edeceğini belirler.

Eğimli iple, çeşitli düzey seçenekleri sunulduğunda, bir öğrencinin verdiği kararları daha ayrıntılı olarak inceleyelim. Bunu için tek bir öğrenciyi ele alalım. Aşamalar dizisi şu şekilde gerçekleşir:

1. Öğrenci, eğimli iple sunulan yükseklik seçeneklerine bakar.
2. Öğrenci bir kişisel değerlendirme kararı verir ve başlama noktasını seçer.
3. Öğrenci birkaç koşu adımı alır ve seçtiği yükseklikten atlar.

4. Öğrenci, ilk yükseklik seçiminde başarılı olduğunu bilir (değerlendirme kararı). Artık öğrencinin üç seçeneği vardır:
 - Aynı yüksekliği tekrar etmek,
 - Daha yüksek bir nokta seçmek,
 - Daha alçak bir nokta seçmek.
5. Öğrenci birkaç adım alır ve seçtiği yükseklikten atlar.
6. Öğrenci bu atlayışın sonuçlarını ve ikinci atlayışın başarılı olup olmadığını değerlendirir.
7. İşlem devam eder.

KATILIM STİLİNİN UYGULANMASI

BÖLÜMÜN AÇIKLAMASI

E stilini başlangıçta, uygulayarak sınıflarınıza gösteriniz. Gösteri işlemi tamamlandıktan sonra, yapılacak çalışmaları belirtin ve öğrencilerinize başlamalarını söyleyin. Önceki stillerde olduğu gibi öğrenciler dağılacak, ölçüt çizelgelerini alacak ve kendi yerlerini seçecektir. Öğrencilerinizin çalışmaları farklı düzeylerde yaptıklarını, performanslarını değerlendirdiklerini ve bir sonraki adımları ile ilgili kararlar verdiklerini göreceksiniz.

Bu gerçekleşirken, bir an için durun ve işleyişe bakın; öğrencilere başlamaları ve ilk adımları gerçekleştirmeleri için zaman verin. Daha sonra, sizin göreviniz, D stilinde olduğu gibi dolaşmak ve her öğrenciye dönüt sunmaktır.

Seçilen düzey ile ilgili değer dönütünden kaçınmın. Öğretmenin görevi, seçilen düzeyi beğenip beğenmediğini öğrenciye söylemek değildir. Seçilen düzey ile ilgili yorum yapmaktan kaçınmak biraz zor olabilir ama sabır zorunludur.

Eğer çalışma performansında bir hata görürseniz, seçilen düzeye bakmadan, öğrenciye çalışma açıklamasına bakmasını ve performansını tekrar gözden geçirmesini söyleyin.

NASIL UYGULANIR?

Hazırlık Evresi

1. Bu evredeki bütün kararları öğretmen verir. Yeni bir sınıfa bu stili tanıtmak için, öğretmen “stilin anlayışıyla ilgili bir sunuş” hazırlar, akışını, uygun soruları ve ifadeleri ve ipin kullanımını tekrar eder.
2. Öğretmen belirlenen çalışmalar için “Özel Program” hazırlar.

Uygulama Evresi

1. Anlayışı sunarak ortam hazırlayın.
2. Stilin asıl hedeflerini bildirin. Çalışmaların yapılması için sınırlar sunarak, bütün öğrencileri çalışmaya dahil edin.
3. Öğrencinin görevlerini açıklayın:
 - Seçenekleri gözden geçirmek,
 - Performans için bir başlama düzeyi seçmek,
 - Çalışmayı yapmak,
 - Kendi performansını ölçütlere göre değerlendirmek,

- Başka bir düzeyin istenip istenmediğine veya uygun olup olmadığına karar vermek.

4. Öğretmenin görevlerini açıklayın

- Öğrencinin sorularını yanıtlamak,
- Öğrenciyle iletişime girmek.

5. Destek bilgileri açıklayın ve gerekli parametreleri belirleyin.

6. Bu noktada, sınıf dağılılabılır ve bireysel görevlerini uygulamaya başlayabilir.

Değerlendirme Evresi

1. Öğrenciler ölçüt çizelgesini kullanarak performanslarını değerlendireceklerdir.
2. Bir süre için sınıfınıza bakın ve her öğrenciyle özel iletişim kurarak ve görevleri ile ilgili dönüt sunarak gezin.

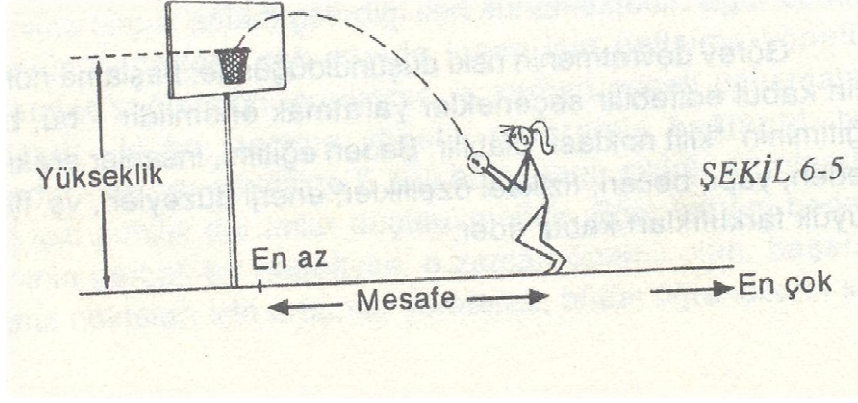
BU STİLİN DOĞURGULARI

1. Öncelikle, bu stilin kullanılması, öğretmenin felsefi açıdan katılım anlayışını kabul ettiğini gösterir.
2. Öğretmen, planların bazılarını dışarıda bırakmaya, bazılarını da katılıma yönelik olarak hazırlarken, karşıt olmama düşüncesi anlayışını genişletebilir.
3. Ortamların, öğrencinin amaç ile gerçek arasındaki ilişkiyi denemesine yönelik olarak düzenlenmesi anlamına gelir.
4. Öğrenci, amaç ile gerçek arasındaki farkı kabul etmeyi ve bazen de bu ikisinin arasındaki farkı azaltmayı öğrenme fırsatına sahiptir.
5. Diğerlerinden daha fazla veya daha az yapmanın kabul edilir olması anlamına gelir; bu, diğerlerinin ne yapabildiğinin değil, “Benim ne yapabildiğimin” ölçüsüdür.
6. Son üç nokta, benlik kavramının gözden geçirilmesini sağlayan önemli faktörlerdir.

KONUNUN SEÇİLMESİ VE DÜZENLENMESİ

Zorluk Derecesi Kavramı

Eğimli ip örneğinde, ipin üstündeki A, B, C noktaları her öğrenci için farklı zorluk derecelerini ifade eder. B noktası, A noktasından daha yüksektir ve bu noktadan atlamak her zaman daha fazla enerji gerektirir. Eğimli ip üstünden atlama örneğinde, zorluk derecesini belirleyen faktör yüksekliktir. Çeşitli yüksekliklerin kullanılması, aynı çalışma içinde birçok zorluk derecesi yaratır. O halde, başka etkinliklerde veya başka çalışmalarda zorluk derecesini etkileyen faktörler nasıl belirlenir? Bu basketbol örneği ile aşağıda incelenmiştir. Fakat bu çalışmanın yarışma kuralları içinde basketbol oynamak olmadığının anlaşılması gerekir.



1. Birinci etmen; **MESAFE**: Mesafe topu çembere sokmanın zorluk derecesini belirleyen bir etmendir. Mesafe arttıkça topu çembere sokmak daha zor, mesafe azaldıkça daha kolaydır. O halde, en kısa ve en uzun mesafe noktaları arasında oluşan sınır, öğrenciye basket atma çalışmasını uygulamada birçok zorluk derecesi sunar.
2. İkinci etmen; **POTANIN YÜKSEKLİĞİ**: Pota yüksekliğinin çeşitlendirilmesi, farklı öğrenciler için farklı başlama noktalarını oluşturacak çeşitli zorluk dereceleri yaratır.
3. Üçüncü etmen; **ÇEMBERİN ÇAPI**: Çember çapının çeşitlendirilmesi, başarılı basket atışı için farklı koşullar yaratır.
4. Dördüncü etmen; **TOPUN BÜYÜKLÜĞÜ**
5. Beşinci etmen; **TOPUN AĞIRLIĞI**
6. Altıncı etmen; **ATIŞIN AÇISI**

Bütün bu etmenler, topu potaya sokma yaşantısının parçasıdır; bir maçta adil mücadelenin gerçekleşmesi için, etmenlerin bazıları standart hale getirilmiştir (yükseklik, çemberin çapı vs.). Ancak, buradaki amaç, bazı etmenlerde yapılan değişikliklerin ve ayarlamaların, dışarıda bırakma için geliştirilmiş standartlaştırılmış bölümlere kolaylıkla katılamayan öğrencilere, çeşitlilik sunduğunu göstermektir. Bu stilde katılım için düzenlenmiş bölümlere yoğunlaşmak gerekmektedir.

Hedef açık bir şekilde belirlendiği sürece ve ulaşılabilir olduğu sürece, her stil eğitimde yerini almaktadır. Hedef birçok öğrencinin belirli bir standarda ulaşip ulaşamayacağını ortaya çıkarmak olduğunda, çalışma da buna göre düzenlenmeli ve uygun stiller kullanılmalıdır. A, B, C ve D stilleri dışarıda bırakma riskine rağmen, öğrencilerin tek bir standardı öğrenmesini gerektirir.

Eğitimin hedefi katılım olduğunda, katılıma yönelik bölümler düzenlemeyi öğrenmeliyiz. Çalışmanın E stilinde çok düzeyli düzenlenmesi, bu hedefi gerçekleştirecektir.

Zorluk Derecesini Belirleyen Etmenin Tanımı

E stili ile bir çalışma düzenlemek isteyen öğretmenin karşı karşıya kaldığı önemli sorular şunlardır:

- Seçilen çalışmadaki etmenleri nasıl belirlerim?
- Çalışma hakkında neler bilmem gerekir?

Etmen değerlendirme çizelgesi öğretmenlerin bu sorunları yanıtlamasında yol gösterecek bir malzemedir. Fiziksel çalışmaların düzenlenmesini etkileyen **özel** etmenlere ve **dış** etmenlere yönelik bir düşünme şekli sunar.

Özel etmenler; seçilen çalışmanın yapısının bir parçasıdır. Bazı çalışmalar, bu etmenlerin hepsini içerirken, diğerleri sadece bazılarını içerebilir. **Dış etmenler** ise yapılan çalışmada kullanılacak tekrar sayısı ya da süre ile ilgili olan kısımdır. Aşağıda, “golftte yaklaşma vuruşu” için hazırlanan bir **Etmen Değerlendirmesi** verilmiştir. Burada yaklaşma vuruşunda katılım için önemli olan özel etmenin birincisi hedefe isabet, ikincisi ise hedef ile öğrencinin vuruş yapacağı yer arasındaki mesafedir. Diğer unsurlar (aletlerin ağırlığı, aletlerin yüksekliği, büyüklüğü, hız, duruş) bu çalışmadaki katılım için bir etmen teşkil etmemektedir. Dış etmenlerde ise bu alıştırma bir süre sınırlaması konulmamış, tekrar sayısı esas alınmıştır.

Çalışmanın adı: Yaklaşma Vuruşu	
Dış Etmenler Tekrar Sayısı: 10 Süre:	Sınırlar
Özel Etmenler 2_ Mesafe Aletlerin Ağırlığı Yükseklik Aletlerin Büyüklüğü 1_ Hedefin Hız ? Duruş	A, B, C [çizgileri 3 yarda, 5 yarda, 7 yarda] Büyük hedef 10'; Küçük hedef 30'

Bu değerlendirmeden yola çıkarak öğretmen “golftte yaklaşma vuruşu” çalışmasına yönelik özel program düzenler. Bu özel program aşağıdaki örnekte gösterilmiştir.

Örnek 1: Golftte yaklaşma vuruşu için hazırlanan özel program.

İsim _____ Stil B C D E
Sınıf _____
Tarih _____

Golf – yaklaşma vuruşu

Öğrençlye:

- Başlangıç için bir düzey seçin ve yapmayı beklediğiniz sayıyı yuvarlak içine alın.
- Çalışmayı yapın ve gerçek performans sayısını karalayın.
- Çalışmayı uygulamanızı performans ölçütleri ile karşılaştırın.
- Çalışmayı aynı düzeyde mi, yoksa farklı bir düzeyde mi tekrar edeceğinize karar verin.

Ölçütler:

- Ayaklarınız bitişik olarak ayakta durun.
- Dizlerinizi, oturmaya başlamış gibi, hafifçe bükün.
- Topa sol topuğunuzdan temas edin.
- Topla temas anında sol bileği sert tutarak, topun doğrultusu yönünde hareketin devamını getirin.
- Sopanın sol elinizden çıkmasına izin vermeyin.
- Topun uçuşunu alçak tutun.
- Önceden belirlenmiş olan noktaya atış yapın ve topu deliğe sokun.

Çalışma: Bir mesafe (A, B, veya C çizgisi), ve hedef bölgesi (büyük veya küçük) seçin. 10 yaklaşma vuruşu yapın, ve hedef bölgesine yaptığınız vuruş sayısını kaydedin.

Büyük Hedef
Küçük Hedef

A Çizgisi _____
B Çizgisi _____
C Çizgisi _____

Örnek 2: Badminton becerileri için hazırlanan özel program.

Mesafe	BÜYÜK HEDEF										
A	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Mesafe	KÜÇÜK HEDEF										
A	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
B	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
C	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ŞEKİL 6-16

İsim _____ Stil A B C D (E)
Sınıf _____ Özel Program no. _____
Tarih _____

Badminton Becerileri

Öğrenciye:

Aşağıdaki çalışmalar, size, kendi performans düzeyinizde çalışma ve gelişme fırsatı sunmak için düzenlenmiştir. Görevleriniz şunlardır:

1. Hangi çalışmayı önce yapacağınıza karar vermek.
2. Bir başlangıç düzeyi seçmek ve yapmayı beklediğiniz sayıyı yuvarlak içine almak.
3. Alıştırmayı yapmak ve gerçek performans sayısını karalamak.
4. Çalışmayı uygulayışınızı performans kriterleri ile karşılaştırmak.
5. Çalışmaya aynı düzeyde mi yoksa farklı bir düzeyde mi uyuylayacağınıza veya başka bir çalışmaya mı geçeceğinize karar vermek.

Alıştırma: Başüstü vuruşu (topu kendiniz fırlatın):

a. Bir mesafe (1, 2, veya 3) ve bir hedef (büyük veya küçük) seçin.

b. 10 denemede hedef bölgeye kaç vuruş yaptığınızı kaydedin.

Mesafe _____
Hedef _____
Beklenen vuruş sayısı _____
Gerçek vuruş sayısı _____

Ölçütler:

	Acc.	n.t.
1. Raketi, fırlatacakmış gibi, geriye savurun.	1	
2. Vücudun sol tarafını ilaeye döndürün (sağ elinizi kullanıyorsanız) ve ağırlığı arkadaki bacağı verin.	2	
3. Kol tamamen uzatılmış olarak, tüy topu başın üstüne, vücudun önüne atın. Raketin başı tüy topa aşağıdan temas eder.	3	
4. Ağırlık öndeki ayağa aktarılırken, vücut ağırlığını vuruşa aktarın. Güçlü bilek hareketi kullanın.	4	
5. Hareketin devamı, tüy topun amaçlanan uçuşu yönündedir.	5	

Acc = Baş.
n.t. = z.i.v.

ŞEKİL 6-17

STİLE YÖNELİK YORUMLAR

1. E stilinin hedeflerinden biri, sürekli katılım ve gelişim olduğu için, başlangıçta seçtikleri düzeyde kalan öğrencilere dikkat edin.
2. E stili, A, B, C ve D stillerinde görülmeyen ilginç bir olgu ortaya çıkarır. E stili bölümlerinde zorluk çeken iyi uygulayıcılar vardır. Bu öğrenciler, ne yapacaklarının söylendiği durumlarda ve "aşama sıralaması"ını bildikleri durumlarda, iyi çalışırlar. Onların duygusal yapıları, "en iyi" olarak diğerlerinden sık sık farklı olmalarını sağlayacak dönüştürücü gerektirir. E stiline geçiş onları rahatsız eder. Her öğrenci kendi düzeyinde "iyi" olduğu için, bütün öğrencilerin eşit olduğunu kabul etmek, bazen oldukça zordur.
3. Sıklıkla dışarıda bırakılan öğrenciler, tam tersi tepki verirler. Bu stili severler. Bu öğrencilerin çoğu, ilk kez uzun bir süre dahil olmayı yaşarlar. Bu öğrenciler bu stile uyum sağlarlar, çünkü:
 - Çalışmaya katılmalarını ve bu çalışmada başarılı olmalarını sağlayacak bir başlama noktasına sahiptirler.
 - Sürekli ilerleme ve gelişme için bir şans görürler.
4. Kullanım açısından, bu stil öğretmene ve öğrencilere özgür çalışma için uzun süre sağlar.
5. Bu stil hakkında söylenebilecek, en önemli şey onun katılım gücüdür. Beden eğitimi sınıflarında, dışarıda bırakma ile yaratılan olumsuz etki, spor salonlarında farklı ayarlamaların yapılmasıyla ve farklı öğretim davranışlarıyla azaltılabilir.

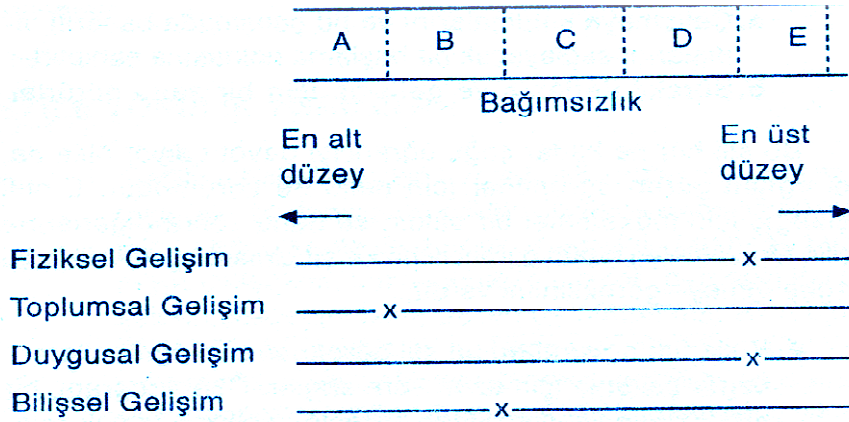
GELİŞİM ALANLARI

Fiziksel alanda, pozisyon en üst düzeye yakındır çünkü öğrenci fiziksel gelişimi ile ilgili kararlar vermede oldukça özgürdür.

Bu stil, her öğrencinin bireyselleşmesini artırmak için kullanılır. Bundan dolayı, toplumsal alandaki pozisyon en düşük düzeye yakındır. Öğrenci bölümler sırasında, toplumsallaşmaya yönelik bir karar vermemelidir çünkü bu diğer insanların kararlarına müdahale etmek olur. E stili, oldukça kişisel bir stildir.

D stilinde olduğu gibi, duygusal alandaki pozisyon en üst düzeye yakındır çünkü çalışma performansında insanın kendi başarısı ile ilgili kararlar vermesi, bir özgüven duygusu yaratır.

Bilişsel alandaki pozisyon en üst düzeye yakındır, çünkü öğrenciler, dışarıdan gelen (öğretme tarafından hazırlanan) bir ölçütü değil, kendi ölçütlerini kullanmak zorundadır.



ÖZETLE.....

Bu stil öğrencilere etkinliklerde daha çok özgürlük tanıması ve onların ilgisini çekmesi nedeniyle onlar için oldukça heyecan verici bir stildir.

Bu stilin uygulanmasında, öğretmen öğrencilerin çalışmalarında bağımlı olacakları bir ölçüt öne sürmez. Bu nedenle, hiçbir öğrenci belli bir ölçüte dayalı olarak etkinlikte bulunma zorunluluğu duymayacağı için yapılacak etkinliğe katılmaktan kaçınmaz. Üstelik her öğrenciye başarıya ulaşmada eşit olanaklar tanınır. Bu stilde önemli olan, etkinliklere bütün öğrencilerin katılmasını sağlamaktır.

Katılım stili, öğrencilerde bireysel farklılıkları göz önünde bulunduran bir stildir. Bu stil ile öğrencilere, hepsi kabul gören bir etkinliğe değişik düzeylerde katılma olanağı verilir.

Öğretmen bu stilde öğrenciye "Hareketi nasıl yapıyorsun?" biçiminde değil "Çalışman nasıl gidiyor" biçiminde sorular sorar. Öğrenciler, çalışmayı diledikleri düzeyde sürdürürler. Bu yolla öğrenciler kapasitelerini öğrenirler ve kendilerine gerçekçi hedefler seçebilirler. Bu stilde öğrenciler bir etkinliğe yapabilecekleri düzeyde katılacaklarından başarıları kesindir. Bu da onları daha çok çalışmaya güdüleyen bir etkendir..